

Treball de fi de grau

Títol

**Estudiant a Estat Islàmic:
Anàlisi del discurs i de les imatges de Dabiq i Rumiya**

Autor/a

Júlia Guevara López

Tutor/a

Mariona Codinach Fossas

Departament	Departament de Publicitat, Relacions Públiques i Comunicació Audiovisual
Grau	Periodisme
Tipus de TFG	Recerca
Data	01/06/2017

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:

**Estudiant a Estat Islàmic:
Anàlisi del discurs i de les imatges de Dabiq i Rumiyah**

Castellà:

Estudiando a Estado Islámico:
Análisis del discurso y de las imagenes de Dabiq y Rumiyah

Anglès:

Studying the Islamic State:
Analysis of the speech and images of Dabiq and Rumiyah

Autor/a:

Júlia Guevara López

Tutor/a:

Mariona Codinach Fossas

Curs:

2016/17

Grau:

Periodisme

Paraules clau (mínim 3)

Català:

ihadisme, revistes, anàlisi, terrorisme, comunicació

Castellà:

yihadismo, revistas, análisis, terrorismo, comunicación

Anglès:

Jihadism, magazines, analysis, terrorism, communication

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

El present treball consisteix en una anàlisi del discurs d'Estat Islàmic, concretament se centrarà en un dels mitjans de comunicació que més fan servir: les revistes Dabiq i Rumiyah. Aquest anàlisi és una comparació qualitativa entre ambdues que té l'objectiu de comprendre com i perquè utilitza ISIS la comunicació i les eines comunicatives al seu abast per difondre el seu missatge.

Castellà:

El presente trabajo consiste en un análisis del discurso de Estado Islámico, concretamente se centrara en uno de los medios de comunicación que más utiliza: las revistas Dabiq y Rumiyah. Este análisis es una comparación cualitativa entre las dos publicaciones y que tiene por objetivo comprender como y porque utiliza ISIS la comunicación y las herramientas comunicativas que tiene a su alcance para difundir su mensaje.

Anglès:

The present work consists of an analysis of the Islamic State discourse, specifically focusing on one of the most used media: the magazines Dabiq and Rumiyah. This analysis is a qualitative comparison between the two publications and aims to understand how and why ISIS uses the communication and communicative tools it has at its disposal to spread its message.

ÍNDEX

1. Introducció	p 8
1.1. Proposta de tema	p 8
1.2. Motivacions i justificacions	p 8
2. Problemàtica d'investigació	p 9
2.1. Objectius de la investigació	p 9
2.2. Preguntes d'investigació	p 9
2.3. Hipòtesis del treball	p 9
2.4. Objecte d'estudi	p 10
3. Metodologia	p 11
3.1. L'anàlisi de continguts	p 12
3.2. Mètode quantitatiu i qualitatiu	p12
3.3. Mostra de conveniència	p 13
3.4. Definició de les variables	p14
3.5. Definició dels conceptes	p 19
4. Marc teòric	p 20
4.1. Contextualització històrica, política i social	p 20
4.1.1. El conflicte al Pròxim Orient	p 20
4.1.1.1. Conflicte entre Occident i Orient	p 20
4.1.1.2. Conflicte entre Xiïtes i Sunnites	p 23
4.1.2. L'aparició d' Estat Islàmic	p 25
4.1.2.1.L'origen de la ideologia d' ISIS	p 25
4.1.2.2.Els inicis d' Estat Islàmic	p 26
4.1.2.3.Evolució del Califat	p 27
4.1.2.4.Diferència entre Al-Qaeda i ISIS	p 28

4.2. Comunicació i terrorisme.....	p 29
4.2.1. La comunicació com a eina de grups armats	p 29
4.2.2. Els objectius de la propaganda i estratègia de comunicació d' ISIS...p	30
4.2.3. El paper dels mitjans de comunicació convencionals.....p	33
5. Estudi de cas	p 35
5.1. Valoracions qualitatives.....p	35
5.2. Anàlisi de les imatges	p 35
5.2.1. Imatges de portada	p 35
5.2.2. Imatges de sumari	p 38
5.2.3. Imatges dels continguts	p 41
5.3. Anàlisi de contingut	p 45
5.3.1. Les fonts	p 45
5.3.2. La temàtica dels articles	p 47
5.3.3. Els gèneres periodístics	p 47
5.3.4. Els titulars	p 48
5.3.5. El vocabulari	p 51
5.3.6. Objectiu final del discurs	p 56
6. Conclusions	p 62
7. Bibliografia	p 66
8. Annexos	p 69
8.1. Annex 1 : Anàlisi imatges de <i>Dabiq</i> segons les variables seleccionades ....p	69
8.2. Annex 2 : Anàlisi imatges de <i>Rumiyah</i> segons variables seleccionades	p 72
8.3. Annex 3 : Anàlisi de les portades	p 74
8.4. Annex 4 : Anàlisi del discurs de <i>Dabiq</i> .....p	75
8.5. Annex 5 : Anàlisi del discurs de <i>Rumiyah</i>	p 80

ÍNDIX DE GRÀFICS

Gràfic 1. Característiques de les imatges en portada.....	p 37
Gràfic 2. Característiques de les imatges dels índexs de <i>Dabiq</i>	p 40
Gràfic 3. Característiques de les imatges dels índexs de <i>Rumiyah</i>	p 41
Gràfic 4. Característiques generals de les imatges dels continguts.....	p 43
Gràfic 5. Característiques de les imatges dels continguts de <i>Dabiq</i>	p 44
Gràfic 6. Carcaterístiques de les imatges dels continguts de <i>Rumiyah</i>	p 45
Gràfic 7. Característiques dels titulars.....	p 49
Gràfic 8. Característiques dels titulars de <i>Dabiq</i>	p 50
Gràfic 9. Característiques dels titulars de <i>Rumiyah</i>	p 51
Gràfic 10. Característiques vocabulari utilitzat a les dues publicacions en conjunt.....	p 54
Gràfic 11. Característiques del vocabulari de <i>Dabiq</i>	p 55
Gràfic 12. Característiques del vocabulari de <i>Rumiyah</i>	p 55
Gràfic 13. Objectiu final del discurs de <i>Dabiq</i> i <i>Rumiyah</i>	p 57
Gràfic 14. Objectiu final del discurs de <i>Dabiq</i>	p 58
Gràfic 15. Objectiu final del discurs de <i>Rumiyah</i>	p 58

ÍNDEX DE QUADRES

Quadre 1. Articles analitzats de <i>Dabiq</i>	p 10
Quadre 2. Articles analitzats de <i>Rumiyah</i>	p 11
Quadre 3. <i>Imatges de portada. Variables, valors i codificació</i>	p 14
Quadre 4. <i>Titulars de portada. Variables, valors i codificació</i>	p 14
Quadre 5. <i>Estructura de portada. Variables, valors i codificació</i>	p 15
Quadre 6. <i>Imatges de fons d'índex. Variables, valors i codificació</i>	p 15
Quadre 7. <i>Seccions de la revista. Variables, valors i codificació</i>	p 15
Quadre 8. <i>Titulars dels articles. Variables, valors i codificació</i>	p 16
Quadre 9. <i>Imatges dels articles. Variables, valors i codificació</i>	p 16
Quadre 10. <i>Privadesa de les imatges dels articles. Variables, valors i codificació</i>	p 16
Quadre 11. Vocabulari dels articles. Variables, valors i codificació.....	p 17
Quadre 12. Objectiu final del discurs dels articles. Variables, valors i codificació.....	p 17
Quadre 13. Tipus de font utilitzada als articles. Variables, valor i codificació.....	p 17
Quadre 14. Identificació de les fonts utilitzades als articles.	
Variables, valors i codificació	p 18
Quadre 15. Temàtica dels articles. Variables, valors i codificació.....	p 18
Quadre 16. Tipus d'article. Variables, valors i codificació.....	p 18
Quadre 17. Actors que apareixen a les imatges dels continguts.....	p 44
Quadre 18. Tipus de fonts utilitzades.....	p 46
Quadre 19. Temàtica predominant.....	p 47
Quadre 20. Tipus d'articles utilitzats.....	p 48
Quadre 21. Vocabulari extret de <i>Dabiq</i> i <i>Rumiyah</i>	p 52

1. Introducció

1.1. Proposta de tema

El tema d'aquest treball de fi de grau és l'anàlisi del discurs d'ISIS. Aquest grup compta amb un entramat comunicatiu molt important. En aquest cas, l'anàlisi se centrarà únicament en un dels mitjans de comunicació que més fan servir: la revista *Dabiq* i *Rumiyah*.

Tot missatge té la intenció d'arribar a un receptor i transmetre un cert discurs o idea. Amb aquest treball, per tant, es vol estudiar quins són els recursos lèxics i visuals que fa servir ISIS perquè el seu missatge arribi completament als destinataris.

En la meua opinió, aquest tema és bastant interessant de tractar, ja que creen materials periodístics d'elevada professionalitat per tal d'aconseguir el seu objectiu. D'altra banda, he escollit aquest tema, ja que m'agrada personalment i em resulta molt interessant investigar el discurs d'ISIS.

1.2. Motivacions i justificacions

Les raons per les quals s'ha escollit aquest objecte d'estudi són diverses. En primer lloc, el terrorisme, en general, i Estat Islàmic, en particular, són temes d'actualitat i que es tracten als mitjans de comunicació dia darrere dia. Per tant, engloba una temàtica que està present en les agendes mediàtiques i socials presents.

En segon lloc, considero que és molt interessant observar com ISIS ha adaptat els recursos comunicatius actuals als seus objectius i finalitats. Segons el meu parer, aquest podria ser un dels aspectes més fascinants del treball, pel fet que permet veure i entendre com han utilitzat les campanyes mediàtiques i la comunicació en la seva estratègia. Eines comunicatives que grups semblants, com Al-Qaeda, no havia fet servir abans.

A més, com s'ha mencionat anteriorment, l'elecció d'aquest tema va ser propiciada també per un factor d'interès personal. Per tal de realitzar una anàlisi d'aquest tipus, penso que és important que hi hagi curiositat per la temàtica d'investigació, ja que s'han de dedicar-hi una suma d'hores considerable per obtenir uns resultats rigorosos.

En definitiva, aquestes són les motivacions que van portar a seleccionar l'anàlisi del discurs d'Estat Islàmic com a matèria d'investigació d'aquest treball. Per tal d'aconseguir-ho, serà necessari fer una contextualització teòrica i definir les variables i paràmetres a analitzar amb la finalitat d'arribar als objectius establerts.

2. Problèmatica d'investigació

2.1. Objectius de la investigació

El principal objectiu d'aquest treball d'investigació és analitzar el discurs que transmet ISIS a través d'un dels seus mitjans de comunicació amb la finalitat de poder saber quins són els llenguatges i mecanismes que utilitza per donar a conèixer el seu missatge al món.

Aquest objectiu es pot desglossar en d'altres més concrets:

1. Analitzar la manera en la qual ISIS utilitza el lèxic i les imatges per difondre la seva ideologia mitjançant les revistes esmentades anteriorment, *Dabiq* i *Rumiyah*.
2. ISIS està utilitzant dos mecanismes per la seva lluita: un és la violència i el segon és la comunicació. El segon objectiu és, per tant, entendre que hi ha darrere dels missatges, quin és el seu objectiu.

2.2 Preguntes d'investigació

Per tant, seguint la línia dels objectius exposats anteriorment, es plantegen les següents preguntes:

1. Quin llenguatge utilitza ISIS?
2. Que mostren les seves imatges?
3. Quin to tenen els seus missatges?

2.3. Hipòtesis del treball

Pel que fa al primer objectiu, la meua hipòtesi és que als continguts de la revista *Dabiq* i *Rumiyah* dominen un tipus de llenguatge violent i provocador, malgrat que també es pugui trobar algun escrit més suau i menys irascible. També considero que els continguts que generen són majoritàriament bèl·lics i que van acompanyats d'imatges explícites d'atemptats, guerra, ferits i, en alguna ocasió, representacions religioses.

En relació al segon objectiu, la meua hipòtesi és que ISIS publica continguts amb un to amenaçador cap a Occident. És a dir, crec que el missatge que transmet el grup mitjançant la revista té un to atacant i incitador de violència.

2.4. Objecte d'estudi

L'objecte d'estudi d'aquest treball és el tractament del contingut que es troba a *Dabiq* i a *Rumiyah*, revistes oficials d'ISIS. Per tal de realitzar aquest treball d'investigació i poder aprofundir així en l'objecte que em centra, les mostres s'han seleccionat en relació a dues etapes diferents:

	Període	Revista
Etapa inicial	2014- 2015	<i>Dabiq</i>
Segona etapa	2015-2016 (2017)	<i>Dabiq</i> i <i>Rumiyah</i>

L'anàlisi es farà de la portada, del sumari i de les planes de contingut. Cada número d'aquesta revista està formada per una mitjana de 40 pàgines. Les portades i sumaris s'analitzaran en la seva totalitat. Però, per tal de reduir l'objecte d'estudi s'ha fet una selecció de diversos articles de cada número de manera que els resultats de la mostra a estudiar siguin representatius.

En el cas de *Dabiq*, la revista va ser publicada entre els anys 2014 i 2015 i consta de 15 números, dels quals tots seran analitzats. D'aquesta revista han sigut seleccionats un total d'onze articles:

Quadre 1. Articles analitzats de *Dabiq*

Articles <i>Dabiq</i>	Número de revista
Foreword	nº 7
Advice for soldiers of ISIS	nº 6
The revival of slavery before the hour	nº4
Islamic State in the words of the enemy	nº3
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali	nº14
Feature: From Hijrah to Khilafah	nº1
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols	nº14
ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah	nº1
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar	nº5
Special: The blood of shame	nº14
Wisdom: Ghanimah and niyyah	nº4

Elaboració pròpia

D'altra banda, Rumiya va néixer l'any 2015 i encara avui se segueix publicant. En el moment d'inici del treball aquesta revista estava formada per set números, que són els que seran estudiats independentment de si més números són publicats durant el període de temps en què es realitza el treball. Pel que fa als articles estudiats de la revista Rumiya, s'hi han seleccionat sis de diversos números.

Quadre 2. Articles analitzats de *Rumiya*

Articles Rumiya	Número de revista
Foreword	nº 5
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims	nº3
Exclusive: You will remember what have I told you	nº4
Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai	nº5
Sisters: I will outnumber the other nations through you	nº5
News	nº2

Elaboració pròpia

3. **Metodologia**

La metodologia que segueix aquest treball de recerca és l'anàlisi de continguts. Aquest sistema es basa en l'ús de variables per tal de definir les característiques de l'objecte d'estudi d'una manera rigorosa, adequada i científica.

Dins d'aquesta metodologia, s'hi poden trobar dos tipus de modalitat: la quantitativa i la qualitativa. La primera correspon a totes aquelles variables de mesura mentre que la segona fa referència a unes propietats més descriptives.

L'estratègia d'investigació d'aquest treball de recerca segueix una metodologia purament qualitativa, ja que l'objectiu és conèixer quins són els recursos lèxics i visuals utilitzats per Estat Islàmic per transmetre la seva ideologia. És a dir, és necessària una anàlisi on es destaquin més els aspectes descriptius i qualitatius.

Com a conseqüència del gran nombre de contingut a analitzar no s'ha dut a terme una quantificació. Per tant, cada cop que apareix una codificació fa referència a la seva aparició com a mínim en una ocasió a la portada, índex o contingut en qüestió. D'altra banda, l'anàlisi que es duu a terme en aquest treball està dividit en dues parts. En primer lloc, es realitza una anàlisi de les imatges i després una del discurs.

3.1. L'anàlisi de continguts

El pare d'aquesta metodologia, Bernard Bereson, explica a la seva obra *Content Analysis in Communication Research* que l'anàlisi de continguts és "una tècnica d'investigació per a la descripció objectiva, sistemàtica i quantitativa del contingut manifest de la comunicació". (BERESON, Bernard; 1952).

Una altra definició possible és la que dona Klaus Krippendorff, doctor en comunicació i professor a la Universitat de Pennsilvània, que la descriu com al "conjunt de metodologies i tècniques d'investigació destinades a facilitar la descripció de tot tipus de missatge i la formulació d'inferències vàlides sobre les dades reunides". (KRIPPENDORFF, Klaus; 1990).

El primer cas documentat data del segle XVIII a Suècia quan es va analitzar una recopilació de cançons anomenada *Els càntics de Sion* amb l'objectiu de demostrar que no contribuïen a l'exaltació del grup dissident.

Amb el temps, un gran nombre d'autors han posat en pràctica i han estudiat aquesta metodologia. Per posar un exemple, una de les seves primeres aplicacions va anar de la mà de l'alemany Loeb l'any 1903. Aquest va elaborar un esquema classificatori per tal de dur a terme una anàlisi de l'estructura interna dels continguts dels diaris en relació a la seva funció social (KRIPPENDORFF, Klaus; 1990). Actualment, aquest és un sistema que compta amb un elevat grau de maduresa i que està totalment establert en els mètodes d'investigació científica.

3.2. Mètode quantitatiu i qualitatiu

Una anàlisi d'aquestes característiques compta amb dues perspectives que permeten obtenir resultats ben diferents. La utilització d'un sistema o un altre (o tots dos) depèn dels objectius que l'estudi hagi plantejat. Com s'ha mencionat anteriorment, aquest treball en concret farà servir exclusivament la metodologia qualitativa.

Per una banda, hi ha el mètode quantitatiu que fa referència a una anàlisi que es basa en la quantificació i la recollida de dades per tal de demostrar una hipòtesi. És a dir, aquest mètode consisteix en una producció de dades estructurades obtingudes mitjançant la deducció i que té solament un únic significat.

El seu mètode d'anàlisi és estadístic i permet quantificar la realitat objecte d'estudi, les relacions causals i la seva intensitat. (Escola d'administració pública de Catalunya; 2014). És per aquest motiu que una de les seves tècniques principals són les enquestes o qüestionaris.

D'altra banda, hi ha el mètode qualitatiu que respon a una descripció i comprensió humanista dels continguts estudiats mitjançant la inducció. Els resultats que s'obtenen d'aquesta anàlisi poden tenir, a diferència de la quantitativa, diversos significats. No hi ha una veritat única, sinó moltes maneres de comprendre la realitat que es presenta.

Igual que la quantificació, el mètode qualitatiu té les seves pròpies tècniques. L'observació participant o l'anàlisi de documents són dues de les més utilitzades per aquest sistema d'anàlisi. (RIBAS CAMPOS, Carles; any desconegut).

3.3. Mostra de conveniència

La mostra de conveniència és el tipus de mostra utilitzada per estudiar l'objecte d'estudi del treball en qüestió. En aquest cas, correspon a les portades, índex i continguts de les revistes produïdes per Estat Islàmic.

Per tal de poder dur a terme una anàlisi acurada, les mostres s'han seleccionat seguint dues etapes. Una primera que respon a les 15 revistes de *Dabiq* i una segona i actual, la de la publicació anomenada *Rumiyah* i que està formada, de moment, per 7 números.

Amb l'objectiu d'aconseguir una mostra representativa, s'han analitzat un total de 38 portades i sumaris i 17 articles i reportatges. La suma dels quals correspon a 141 pàgines analitzades.

En relació a les portades, s'han estudiat únicament les 15 de la revista *Dabiq* i una de *Rumiyah* a causa del fet que la resta no estan disponibles. Per tal de compensar la falta d'anàlisi d'aquestes 6 portades, es va decidir elevar el nombre d'articles a analitzar.

Aquestes dues publicacions escrites van ser les escollides, ja que permetien tant l'anàlisi dels recursos lèxics com visuals de l'organització armada. A més, oferien la possibilitat de fer un estudi innovador i original, ja que molts dels estudis sobre la comunicació d'Estat Islàmic es basen en el seu contingut audiovisual, que és el que més apareix als mitjans de comunicació tradicionals.

3.4 Definició de les variables

Per tal de dur a terme l'anàlisi d'aquest cas en concret, s'ha fet una divisió seguint la mateixa estructura de les publicacions en qüestió: portades, índex i continguts. En cadascun d'aquests eixos s'han seleccionat unes variables concretes amb l'objectiu de poder arribar a unes conclusions fiables i rigoroses. La tria de les variables ha sigut una tria personal.

A continuació es mostraran els quadres de variables utilitzats per fer l'anàlisi qualitativa. Les taules amb els resultats i els codis desglossats de l'estudi es troben als annexos d'aquest treball.

- Portades:

Quadre 3. Imatges de portada. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Imatges	Fotografies violentes	Bombardejos / morts / ruïnes atemptats / ferits	V / NV
	Il·lustracions	Il·lustracions / reals	I / R
	Actors	Polítics / Religiosos / Yihadistes / Victimes / Militars / Ciutadans / Nens	P / R / Y / V / M / C / N
	Simbols	Yihadistes / religiosos / Polítics / Cap	Y / R / P / C
	Sexe	Home / Donat	H / D
	Edat actors	Nens / Adults / Gent gran	N / A / G

Font: elaboració pròpia

Quadre 4. Titulars de portada. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Titulars	Informatius	Titular informatiu / Titular no informatiu	Si / No
	Amenaçadors	Titular amenaçador / Titular no amenaçador	Si / No
	Expressius	Titular expressiu / Titular no expressiu	Si / No
	Apel·latius	Titular apel·latiu / Titular no apel·latiu	Si / No

Font: elaboració pròpia

Quadre 5. Estructura de portada. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Estructura	Petit sumari	Existència sumari / No existeix sumari	Si / No
	Numero de entrega	Apareix / No apareix	Si / No
	Mes islàmic	Apareix / No apareix	Si / No
	Tipografia titol	Mateixa tipografia / Diferent tipografia	M / D

Font: elaboració pròpia

- Índex:

Quadre 6. Imatges de fons d'índex. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Imatges de fons	Fotografies violentes	Violentes / No violentes	V / NV
	Il·lustracions	Il·lustracions / reals	I / R
	Actors	Politics / Religiosos / Yihadistes / Cap / Ciutadans	P / R / Y / C / CI
	Simbols	Yihadistes / religiosos / Politics / Natura /Cap	Y / R / P / N / C

Font: elaboració pròpia

Quadre 7. Seccions de la revista. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Seccions de la revista	Repetició seccions	Repetició / No repetició	RE / NRE
	Temàtica	Política / Conflictes / Religió / Història	P / C / R / H

Font: elaboració pròpia

- Contingut:

Quadre 8. Titulars dels articles. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Titulars	Informatius	Titular informatiu / Titular no informatiu	Si / No
	Amenaçadors	Titular amenaçador / Titular no amenaçador	Si / No
	Expressius	Titular expressiu / Titular no expressiu	Si / No
	Apel·latius	Titular apel·latiu / Titular no apel·latiu	Si / No
	Temàtics	Titular temàtic / Titular no temàtic	Si / No

Font: elaboració pròpia

Quadre 9. Imatges dels articles. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Imatges	Fotografies violentes	Bombardejos / morts / ruïnes atemptats / ferits	V / NV
	Il·lustracions	Il·lustracions / reals	I / R
	Actors	Polítics / Religiosos / Yihadistes / Victimes / Militars / Ciutadans / Nens	P / R / Y / V / M / C / N
	Símbols	Yihadistes / religiosos / Polítics / Cap	Y / R / P / C
	Sexe	Home / Done	H / D
	Edat actors	Nens / Adults / Gent gran	N / A / G

Font: elaboració pròpia

Quadre 10. Privadesa de les imatges dels articles. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Privadesa a les imatges	Adults	Identificació adults / Privadesa adults	IA / PA
	Menors	Identificació menors / Privadesa menors	IM / PM

Font: elaboració pròpia

Quadre 11. Vocabulari dels articles. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Vocabulari	Violent	Vocabulari violent / Vocabulari neutre	V / N
	Amenaçador	Missatge amenaçador / Missatge no amenaçador	A / NA
	Polític	Missatge polític / Missatge no polític	P / NP
	Ideològic	Missatge ideològic / Missatge no ideològic	I / NI
	Religiós	Missatge religiós / Missatge no religiós	R / NR

Font: elaboració pròpia

Quadre 12. Objectiu final del discurs dels articles. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Objectiu final del discurs	Informar	Informar / No informar	I / NI
	Convencer	Convencer / No convencer	C / NC
	Justificar accions	Justificar / No justificar	J / NJ
	Amençar	Amençar / No amenaçar	A / NA
	Propaganda	Propaganda / No propaganda	P / NP

Font: elaboració pròpia

Quadre 13. Tipus de font utilitzada als articles. Variables, valor i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Tipus de fons utilitzades	Religioses	-	R
	Experts	-	E
	Ciutadans	-	C
	Yihadistes	-	Y
	Polítics	-	P

Font: elaboració pròpia

Quadre 14. Identificació de les fonts utilitzades als articles. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Identificació de les fonts	Nom	Apareix nom / Ocultació nom	AN / ON
	Edat	Apareix Edat / Ocultació edat	AE / OE
	Professió	Apareix professió / Ocultació professió	AP / OP
	Nacionalitat	Apareix nacionalitat / Ocultació nacionalitat	ANA / ONA

Font: elaboració pròpia

Quadre 15. Temàtica dels articles. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Temàtica articles	Religió	-	R
	Política	-	P
	Conflictes armats	-	CA
	Història	-	H
	Idiologia	-	I

Font: elaboració pròpia

Quadre 16. Tipus d'article. Variables, valors i codificació

Eix	Variables	Valors	Codificació
Tipus d'article	Entrevista	-	E
	Reportatge	-	R
	Crònica	-	C
	Notícia	-	N
	Editorial	-	ED

Font: elaboració pròpia

3.5. Definició dels conceptes

- Titulars:

- **Informatius:** Aquells que tenen l'objectiu d'anunciar i resumir el contingut de la notícia. Eviten fer una valoració subjectiva dels esdeveniments anunciats.
- **Amenaçadors:** Aquells que volen expressar una intimidació, advertència o coacció a una tercera persona o grup.
- **Expressius:** Tenen la finalitat de cridar l'atenció del lector/a. Es dona per entès que el fet en qüestió ja és conegut i, per tant, no aporten informació sobre el cas. Aquest tipus d'article normalment, tot i que no sempre, van acompanyats de signes d'exclamació.
- **Apel·latius:** Fan referència a titulars sensacionalistes. Busquen sorprendre el lector/a i no aporten informació.
- **Temàtics:** Es caracteritzen per anunciar la temàtica del text que presenten però sense afegir dades o informació. Són uns titulars molt genèrics.

- Tipus d'article:

- **Entrevista:** Gènere periodístic que consisteix en el relat d'una conversa entre el periodista i un personatge d'interès públic o que pot aportar informació sobre un tema concret.
- **Reportatge:** Gènere periodístic que explica fets d'interès general i actuals. Consisteix en un relat ampli i en profunditat que aporta diverses dades, documents i fonts.
- **Crònica:** Gènere periodístic narrat en primera persona pel periodista i que explica uns fets actuals o ocorreguts en un passat recent.
- **Notícia:** Gènere periodístic que narra un fet d'actualitat i que respon a les preguntes qui, que, quan, on i com.
- **Editorial:** Article no signat i que representa un judici sobre un fet d'actualitat de gran importància. Deixa veure la ideologia del mitjà i la seva línia editorial.

- Objectiu final del discurs:

- **Informar:** La finalitat del text és informar sobre un fet o esdeveniment.
- **Convèncer:** L'objectiu és persuadir i seduir a tercers en relació a les creences del grup.
- **Justificar accions:** El text té la finalitat de raonar, acreditar i documentar el perquè d'una acció del grup.
- **Amençar:** Es tracta d'un text amb l'objectiu d'intimidat i coaccionar a una tercera persona o grup.
- **Propaganda:** L'objectiu és fer difusió i divulgació de la ideologia, creences i accions del grup.

- Vocabulari:

- **Amenaçador:** L'objectiu d'aquest tipus de llenguatge és fer xantatge i coaccionar a un lector, personatge o grup concret.
- **Polític:** Fa referència a tot tipus de llenguatge polític.
- **Ideològic:** Correspon a aquell vocabulari que s'utilitza per remarcar una manera de pensar i fer-la visible al lector.

4. Marc Teòric

4.1. Contextualització històrica, política i social

4.1.1. El conflicte al pròxim Orient

Per poder comprendre la situació actual i la creació de grups islamistes radicals com ISIS o Al-Qaeda, s'ha de conèixer com s'ha arribat fins a aquest punt. En aquest apartat es vol explicar els esdeveniments històrics que han sigut un punt d'inflexió en la història del pròxim orient i que expliquen la complexa realitat actual.

Occident ha iniciat i perpetuat actes que els islamistes, radicals o no, no han perdonat. Accions com la creació de l'estat d'Israel, el tractat Sykes-Picot o la invasió de l'Afganistan entre d'altres. Esdeveniments percebuts pels locals com a traïcions i que protegeixen les dictadures i règims que els oprimeixen.

D'altra banda, la mateixa religió i la seva interpretació també ha portat enfrontaments interns entre diversos sectors de la població creant un ambient hostil a països on la fe i la política van de la mà.

4.1.1.1. Conflicte entre Occident i Orient

➤ Situació després de la Primera Guerra Mundial

El període que comprèn la Primera Guerra Mundial (1914-1918) i els anys posteriors és una època clau en la qual es van construir molts dels problemes que encara avui perduren i en la qual es va crear el món oriental com el coneixem avui dia.

En primer lloc, en plena Primera Guerra Mundial, el Regne Unit va declarar Egipte com a protectorat, tenint així accés a intervenir i controlar part del món àrab. A més, els anglesos van recolzar, aportat suport militar i protecció, una rebel·lió àrab contra l'Imperi Otomà després que aquests últims fossin derrotats a les Guerres Balcàniques i, per tant, perdessin força i influència.

D'aquesta manera, el 1916, l'emir Hussein Ibn Ali, la màxima autoritat en aquell moment, va declarar la revolta que prometia la construcció d'un nou estat califat.

Aquell mateix any, França i el Regne Unit pactaven en secret el Tractat Sykes-Picot mitjançant el qual es reconeixia la divisió i repartició del pròxim orient entre les dues potències europees. Síria i el Líban van quedar sota influència francesa, mentre que Jordània, Palestina i Iraq quedaven controlades pels britànics.

Un cop acabada i guanyada la revolució, Hussein es va trobar davant d'una Gran Bretanya que no reconeixia l'estat àrab que havia promès i una intervenció militar per part d'aquells que havien sigut els seus aliats per acabar amb l'Imperi Otomà.

Aquest esdeveniment és el primer considerat com a gran traïció occidental al món àrab i del que encara avui hi ha conseqüències, ja que a través d'aquest tractat es van crear fronteres artificials que no segueixen cap lògica geogràfica, ètnica, política o social, que imposen la lògica d'organització d'estat-nació i que segueixen vigents avui dia.

El segon fet que ha marcat les relacions entre Orient i Occident és la creació de l'estat d'Israel. El 1917, el Regne Unit va declarar la construcció d'un estat jueu al seu protectorat, Palestina, per tal que el poble jueu tingués l'oportunitat de retornar a Terra Santa. Acte que ha marcat el curs dels esdeveniments i que segueix en la línia de les grans potències occidentals com a colonitzadores i importadores del model de vida occidental.

Aquests dos moments històrics de rellevància són dos dels moments que, com hem vist, serveixen de justificació als grups islamistes radicals. Com diu Albert Garrido, "al passat els vam massacrar en nom de la creu i ara ells persisteixen contra nosaltres en un combat en el qual uneixen fe i política".

Per tal de compensar Hussein, la Gran Bretanya va reconèixer el domini de l'emir a Aràbia i va atorgar el control als seus fills, Feysal i Abda-llah, sobre els territoris d'Iraq i Jordània respectivament.

Tot i la política de compensació dels britànics, els nacionalistes àrabs no quedaran satisfets i reclamaran el control sobre Palestina exigint, d'aquesta manera, la sortida total de la invasió estrangera. Invasió que fomentarà l'aparició d'un nou model de nacionalisme islàmic musulmà que "es fomentarà en el fonamentalisme religiós i que lluitarà contra la dominació occidental". (MORENO; VICENTE, 2011)

➤ Situació després de la Segona Guerra Mundial i la Guerra Freda

Els diversos conflictes i la divisió dins del món occidental han afectat directament el món àrab que s'ha vist sotmès a constants invasions i guerres causades pels interessos de les grans potències. Així ho deixen veure els esdeveniments que van seguir la segona gran guerra.

Un cop acabada la Segona Guerra Mundial (1939-1945), van començar a ressorgir les diferències entre els antics aliats i vencedors del conflicte. Europa es va anar dividint a poc a poc en dues zones d'influència: l'est, de domini soviètic i l'oest, d'hegemonia americana. La disparitat entre les dues potències es va incrementar fins al punt de crear dos blocs totalment antagònics al món occidental propiciats per les acusacions mútues d'intentar augmentar la zona d'influència.

Tot i això, l'enfrontament entre les dues grans potències occidentals del moment no consistia únicament en discrepàncies territorials, sinó en la defensa de models socials, polítics i econòmics antagònics. Per una banda, els Estats Units defensaven un model capitalista mentre que l'URSS representava el comunisme i un sistema polític de partit únic.

El primer moment d'enfrontament directe entre els dos blocs va tenir lloc a Alemanya, concretament a la ciutat de Berlín. El 1948, el Regne Unit, França i els Estats Units van acordar unificar les seves zones d'influència de la ciutat i crear la República Federal Alemanya.

La Unió Soviètica que va rebre aquesta unificació com una amenaça va bloquejar la capital alemanya, que es trobava dins de territori comunista, de manera que la va deixar completament aïllada. La tensió entre els dos blocs es va anar incrementant donant inici al període conegut com a Guerra Freda (1946-1949).

Tensió i rivalitat que no acabaria de marxar i que es va reiniciar anys més tard amb la invasió militar de l'Afganistan per part de l'URSS el 1979, però que troba origen anys enrere.

L'any 1919, l'Afganistan va adquirir la seva independència com a colònia de l'Imperi Britànic i l'URSS va ser la primera a reconèixer aquesta autonomia a més de dotar el nou estat amb un petit ajut econòmic.

L'Afganistan no va ser l'únic país que es va beneficiar d'aquest suport, ja que els soviètics va recolzar tots els moviments revolucionaris que anaven apareixent als països del Tercer Món. Política exterior que va contribuir a l'augment de règims comunistes en molts d'aquests països, com és el cas de l'Afganistan.

Tot i això, el govern comunista afganès es va trobar aviat davant d'un sorgiment de rebels en contra de la seva política socialista que va portar al govern a demanar ajuda directament al Kremlin, que va respondre amb la intervenció militar del país.

Com diu Vicente Moreno, “els objectius que perseguien els soviètics amb la invasió del país eren: la contenció del fonamentalisme islàmic, el manteniment del govern afgà aliat i la presa de posicions a l'Oceà Índic i el Golf Pèrsic, a més de donar un cop d'atenció als altres països aliats que poguessin tenir la intenció d'allunyar-se de l'òrbita soviètica” (MORENO, Vicente, any desconegut).

Els Estats Units van interpretar aquesta invasió com una amenaça i un intent de l'URSS d'ampliar fronteres per la força. És per aquest motiu, juntament amb la continuada enemistat amb els comunistes, que afavoreixen l'entrada dels americans al conflicte donant suport als grups rebels formats, en gran nombre, per islamistes radicals. Un detall que en aquell moment el president Ronald Reagan no va considerar d'importància, ja que la prioritat era acabar amb la Unió Soviètica com a potència iniciant una guerra lluny de les mateixes fronteres i sense perill d'iniciar un nou conflicte mundial.

Un cop els rebels forcen la retirada dels soviètics de l'Afganistan, els americans també es retiren deixant enrere un país en fallida i en ruïnes. Un gest que va ser considerat pels rebels com una traïció per part d'aquells que havien sigut els seus aliats. Aquest és un altre moment clau per entendre la lluita actual a molts països del Pròxim Orient contra les grans potències occidentals i els seus interessos.

Aquest escenari és el que condueix a la creació d'Al-Qaeda i el que desemboca en l'atemptat el 2001 a les torres bessones que va servir de pretext a la Casa Blanca per dur a terme la invasió de l'Afganistan i, més tard a causa d'interessos econòmics, de l'Iraq amb el suport polític i bèl·lic d'occident.

4.1.1.2. Conflicte entre Xiïtes i Sunnites

El conflicte al món àrab no és únicament producte de la confrontació entre les potències dominants d'occident i el bloc oriental. Dins de la religió musulmana han anat apareixent disconformitats, fins al punt de dividir la comunitat.

La divisió dins del món musulmà té origen al segle VII, concretament l'any 632, quan mor Mahoma i s'inicia la qüestió de la successió del profeta com a líder espiritual i polític. És a dir, com a Califa.

Per una banda, el grup batejat com Xiïtes defensa que el successor per dret a dirigir els musulmans ha de ser descendent directe de Mahoma i, per això, es posicionen a favor del seu

gendre Alí. En canvi, els Sunnites s'adhereixen a l'opció de les pràctiques recollides a la *sunna*¹ i recolzen l'herència del califat a la *Sahaba*², els companys del profeta.

Però aquest no és l'únic conflicte que separa les dues branques de l'islam. Les diferències en la interpretació del text sagrat ha sigut sempre un factor clau a l'enfrontament entre els dos grups i ha anat augmentant amb el pas del temps. Albert Garrido, a *En nombre de la Yihad*, argumenta que “el Xiisme és sovint més innovador”, ja que es desenvolupa a partir de la creença que l'Alcorà i la tradició del profeta s'han d'interpretar per trobar els missatges que amaguen (GARRIDO, ALBERT, 2016; 47). Al contrari de la literalitat que segueixen els Sunnites.

Un altre tret de contrast entre els dos grups és que els Xiïtes creuen en el retorn al final dels temps de l'Imam El Mahdi, per tal que aquest restauri la pau al món. Mentre que els Sunnites, en canvi, no posen èmfasi en cap personatge concret, però donen molta importància a la paraula del text sagrat i del profeta.

La batalla entre Xiïtes i Sunnites va esclatar quan Alí va ser proclamat califa l'any 656 per succeir Uzman després de la seva mort. A aquest nomenament es va oposar radicalment Muawiya, familiar de l'antic califa i defensor de la participació d'Ali a la mort d'Uzman.

Després de l'assassinat d'Ali el 661 i la derrota dels Xiïtes a la Batalla de Kerbala (Irak) el 680 on Hussein, primogènit d'Ali, va ser mort, els Sunnites s'han mantingut com el corrent principal de l'islam relegant els Xiïtes com a un grup secundari i marginal. (MENESES; ROSA, 2016) Després de la derrota a Kerbala les dues visions de l'islam se separen radicalment i el sector xiïta mai acceptarà ni reconeixerà el califat sunnita que domina fins a l'actualitat.

Com Rosa Meneses explica al seu article *Suníes y Chiíes: un viejo pero muy actual cisma*, el conflicte arriba a tal extrem que “el sector sunnita més radical assegura que els Xiïtes han de ser eliminats”. A més a més, “en aquells països on domina l'islam sunní, la població xiïta sol ser el sector més desafavorit i discriminat” de la societat.

Actualment, la població musulmana és dominada pel clan dels Sunnites que representen entre el 85 i 90% del total essent més presents a països com Aràbia Saudita, Egipte o Jordània (MENESES; ROSA, 2016). Tot i això, els xiïtes no han perdut força ni influència i encara dominen, per exemple, en algunes zones del golf pèrsic.

---

¹ La sunna vol dir literalment conducta i és la segona font de l'Islam per darrere de l'Alcorà. La sunna reuneix tot allò que Mahoma va dir i fer i dona nom al sector musulmà dels sunnites.

² La Sahaba és la paraula en àrab per referir-se als companys i els primers contemporanis de Mahoma.

4.1.2. L'aparició d'Estat Islàmic

Un cop explicat el context polític i social de les últimes dècades al Pròxim Orient, ens podem endinsar de ple en intentar entendre i explicar que és Estat Islàmic. En aquest apartat es vol revisar els orígens, recorregut i objectius del grup que centra aquest treball per tal de comprendre millor les seves intencions i la manera de comunicar el seu missatge.

4.1.2.1. L'origen de la ideologia d'ISIS

El nucli central d'Estat Islàmic, igual que la majoria dels seus integrants, formen part de la branca musulmana Sunnita. Les creences i tradicions d'una part dels sunnites es basen en el salafisme, una de les versions més radicals de la religió musulmana, i les que alimenten la forma de pensar d'ISIS.

El sunnisme es basa, en gran part, per la creença d'una idea cíclica de la història. És a dir, creuen en el retorn del moment d'esplendor que va viure l'islam primogenit en el passat. Època d'or que va ser possible gràcies als combatents de la *jihad*, que porten la paraula d'Al·là i de Mahoma arreu del món. (GARRIDO; ALBERT, 2016)

El període gloriós en el qual sustenten la seva fe correspon en el moment en què la religió musulmana va servir per unificar ètnies i cultures diferents més enllà del món àrab. Fa referència a l'*umma* o poble.

L'objectiu d'aquests combatents era exaltar la paraula de Déu i aconseguir el triomf de l'islam en el període de la Guerra Santa. Va ser durant aquest conflicte quan es va iniciar la conquesta islàmica i l'expansió de la religió de Mahoma per tal de crear un imperi musulmà.

A més, aquell que s'uneix a aquesta causa és considerat com a màrtir, ja que està oferint la seva vida a la fe i a Al·là. Segons els textos sagrats, com a compensació d'aquest sacrifici que fan els mujahidis³, la mort en combat els hi obre la porta al paradís a l'hora que se'ls hi perdonen tots els pecats de la vida terrenal. Aquesta creença és una de les que utilitza Estat Islàmic com a estratègia per a captar combatents a la seva particular Guerra Santa.

La *jihad* d'un passat actualment mitificat és, per tant, la base del fonamentalisme islàmic. Aquestes idees juntament amb el gran pes de la tradició i el passat són les bases que, tal com diu Garrido, "legitimen, als seus ulls, la violència com a recurs per a combatre aquells que no comparteixen la seva versió de fe" (GARRIDO; ALBERT, 2016).

---

³ Paraula àrab per designar als combatents de la *jihad* i que significa literalment 'aquell que s'esforça'.

A més, el salafisme a part de promoure “la instauració d'un ordre islàmic universal” (GÓMEZ, Luz, 2009), defensa, igual que ISIS, “recuperar l'essència de l'islam que ha sigut corrompuda per les influències occidentals, les idees humanes i principis filosòfics com la democràcia o el laïcisme” (GARRIDO, Albert, 2016). Totes aquestes creences i idees són les vertebrats la ideologia d'Estat Islàmic.

4.1.2.2. Els inicis d'Estat Islàmic

Abans de començar a parlar sobre el grup islamista en si i els seus orígens, primer ens hem de centrar en un dels personatges més importants en la història i evolució d'ISIS:

Ahmed Fadel al Jalaylah, més conegut com Al Zaraqui, és una de les peces més importants en el sorgiment d'ISIS. Ahmed, original de Jordània, va créixer en un ambient problemàtic que el va portar a presó durant la seva adolescència. Però va ser durant el curs de religió que va dur a terme a Amman quan es va inclinar cap al salafisme i, més tard, cap a una postura extremista en relació a l'islam.

Aquesta radicalització el va conduir a combatre a l'Afganistan l'any 1989 i li va permetre fer les primeres passes cap a grups com Al-Qaeda. Tot i que no és fins a l'any 2004 que es fa oficial la seva incorporació al grup de Bin Laden amb el càrrec de líder de la cèl·lula de l'Iraq. Una relació que no duraria gaire temps.

El conflicte entre Al Zaraqui i Al-Qaeda es va fer pales amb el temps i a mesura que aquest primer guanyava força com a líder a l'Iraq. Un dels assumptes que més discrepàncies va crear entre els dos líders va ser les matances de Xiïtes que Al Zaraqui duia a terme a la zona i que van portar al país a tensions religioses i al límit d'una guerra civil.

L'objectiu de Al Zaraqui, que cada cop s'allunyava més d'Al-Qaeda, era restablir el califat i lluitar contra els enemics de l'islam. Un pla que no va poder culminar perquè una tropa de la coalició internacional va assassinar Al Zaraqui l'any 2006 a Hibhib, un poble del nord-est de Bagdad (BARADAJÍ, Rafael, 2015).

Tot i això, Al Zaraqui havia estat capaç de crear una organització sòlida ideològicament i basada en la *Shura*, un consell d'assessors que dirigien juntament amb el líder el conjunt de províncies que estaven sota el seu control. De manera que, com a decisió conjunta del consell, el lideratge del grup va passar rapidament a mans de Abu Ayyub al-Masri.

Al Masri només trigaria quatre mesos des del seu nomenament a desvincular-se definitivament d'Al-Qaeda i proclamar oficialment el naixement de l'Estat Islàmic d'Iraq (ISI). Va proclamant com a líder militar d'aquest a Abu Omar al-Baghdadi i es va anomenar a si mateix com a líder espiritual.

No únicament les diferències entre Al-Qaeda Iraq i ISI van ser immediates sinó que la nova organització exigia obediència al grup de Bin Laden. La coalició internacional mai es va parar a analitzar la nova situació i a occident es continuava parlant d'Estat Islàmic com Al-Qaeda.

Va ser des de l'Iraq que es va començar a fer front a aquest nou grup a través de l'exèrcit i de grups rebels com l'anomenat El Despertar. Una lluita reiterada fins que l'any 2010, l'exèrcit iraquí va matar els líders d'ISI: Al Masri i al-Baghdadi, amb l'objectiu d'acabar amb els constants atacs violents a civils.

Però, els assassinats dels dos dirigents d'ISI va propiciar l'efecte contrari al desitjat. Gairebé un mes després, Estat Islàmic d'Iraq ja tenia nous líders: Abu Bacr al-Qurashi al Husseini al-Baghdadi, com a líder espiritual, i Abu Suleiman, com a líder militar. Tots dos membres del sector més radical i integrista del salafisme i, tots dos, reclamaven venjança pel doble assassinat i promulgaven la creació immediata d'un nou califat. És a dir, tal com diu Albert Garrido, "una superestructura que agrupa el poder polític, la religió, que regula la vida quotidiana i la llei provinent de la tradició i les ensenyances del profeta" (GARRIDO; Albert, 2016).

4.1.2.3. Evolució del califat

La sensació que Al-Qaeda Iraq estava debilitada i gairebé enfonsada per part dels Estats Units, sense donar importància al sorgiment del nou grup islàmic, va portar als americans a retirar les seves tropes de terres iraquianes a finals del 2010. Això va tenir lloc alhora que el conjunt del món occidental perdia interès per què passava en aquell país i generava un sentiment de traïció i frustració als iraquians.

D'altra banda, el xiïta Al-Maliki va ser nomenat president de l'Iraq i va dur a terme una venjança política per les matances que el seu grup havia patit durant els anys anteriors. Fet que va retornar la violència als carrers, va desencadenar una revolta dels sunnites contra al Maliki amb el suport d'Estat Islàmic i va facilitar l'expansió i l'acceptació d'ISI com a alternativa per part d'un sector de la societat.

El país veí, Síria, no estava en millors condicions, ja que després de 35 anys de dictadura havia entrat en una guerra civil iniciada com a conseqüència de les primaveres àrabs del 2011 i que té l'objectiu d'enderrocar el dictador Basar al-Assad. La guerra a Síria ha generat un buit de poder a la societat que ha sigut aprofitat per grups armats com Estat Islàmic per tal de constituir un nou ordre de poder.

Per tant, les condicions sociopolítiques que Al Baghdadi es va trobar com a nou líder d'ISI van ser les propícies per iniciar una campanya que promogués la construcció del califat, tan desitjat des dels inicis, amb un elevat suport de diversos grups sunnites de l'Iraq.

No va ser fins al 2012 que es va iniciar l'expansió dels atacs d'ISI a Síria convertint-se en la primera força d'oposició al règim d'Al Assad. L'entrada d'Estat Islàmic al país va causar més caos a una Síria que ja estava gairebé destruïda.

L'any 2013, un any després dels primers atacs reclamats a Síria, va ser quan Al Baghdadi va declarar oficialment la separació del grup armat siria Al Nusra d'Al-Qaeda i l'inici d'una nova era. Va anunciar la creació de l'Estat Islàmic d'Iraq i del Llevant. El que coneixem avui dia com a ISIS o *Daesh*⁴.

Per tal d'obtenir el control total a la seva zona d'influència, l'ISIS va iniciar una sèrie d'assassinats dels líders del front al Nusra i d'altres grups rebels que lluitaven contra el règim d'Al Assad a Síria i va arribar a un acord amb el sector de l'exèrcit iraquia més proper a Sadam Husein que va facilitar la formació militar del grup.

Aquesta, però, no va ser la seva única estratègia, ja que també van iniciar una potent campanya mediàtica en la qual volien transmetre al món la seva força i una imatge d'imbatibilitat. Un cop assentades les bases, Al Baghdadi va ordenar fer desaparèixer les fronteres entre Iraq i Síria establertes a l'acord Sykes-Picot. Començava així el nou califat.

4.1.2.4. Diferència entre Al-Qaeda i ISIS

Els països occidentals no van saber diferenciar en un primer moment entre Al-Qaeda i ISI. Però a l'hora de la veritat, tot i tenir trets en comú com la base ideològica del salafisme radical, són dues organitzacions molt diferents.

Per una banda, Al-Qaeda es va formar per lluitar contra la invasió soviètica de l'Afganistan, en la qual els Estats Units també hi estaven implicats (GARRIDO, ALBERT, 2016). Per tant, va néixer com una forma de lluita contra el món occidental. Mentre que l'objectiu d'Estat Islàmic és combatre pecadors i tots aquells que no comparteixen la seva fe, inclosos occidentals (també considerats invasors) i xiïtes.

Un altre tret característic del grup de Bin Laden és que la seva organització en el territori correspon a una estratègia d'acció global, tot i tenir un àmbit d'actuació local com és Iran, organitzada a través de franquícies com al Nusra o Boko Haram. Aquesta és la primera gran diferència que es pot observar respecte a Estat Islàmic que desitja conquerir i expandir-se per tal de comptar amb un territori propi.

---

⁴Acrònim en àrab d'Estat Islàmic de l'Iraq i el Llevant: *al-Dawla al-Islamiya al Iraq al-Sham*

Durant els anys inicials d'ISI, es van viure els primers episodis de discrepància entre Al-Qaeda i el grup d'Al Baghdadi. La dissidència més important va sorgir amb l'inici de les matances de Xiïtes per part d'Estat Islàmic. Estratègia i ideologia que Al-Qaeda no comparteix, ja que ells creuen que per aconseguir el suport necessari per formar el califat no s'ha de lluitar contra els mateixos musulmans sinó contra cristians i occidentals, en general, i contra els Estats Units, en particular.

La balança s'ha inclinat cap a Estat Islàmic que ha guanyat terreny a Al-Qaeda, relegada a un segon pla, en part, gràcies a les noves maneres d'actuar com grans companyes mediàtiques i la utilització de xarxes socials que permeten a ISIS arribar a tothom. Per tant, Al Baghdadi ha trobat la manera de renovar les estratègies d'acció global d'Al-Qaeda sense perdre de vista el seu objectiu final: el califat.

D'altra banda, la confrontació entre els dos grups també ve donada per discussions sobre el lideratge. Al-Qaeda sempre ha defensat que Al Zaraqui i Al Masri van trencar una aliança, convertint-se així en traïdors. ISIS, per tant, hauria de continuar amb l'estratègia pactada i restringir-se al territori assignat a Al Zaraqui en el seu moment, Iraq.

Com diu Albert Garrido, el fet que Al-Qaeda es desmarqués de les accions d'Estat Islàmic fins al punt de considerar-lo un enemic ha propiciat que guanyi una certa acceptació en el món occidental i, fins i tot, "pot ser que algun dia sigui un interlocutor necessari alhora que incòmode" (GARRIDO, Albert, 2016).

4.2. Comunicació i terrorisme

4.2.1 La comunicació com a eina de grups armats

Per poder entendre l'èxit que està tenint Estat Islàmic en la seva particular lluita i la capacitat d'arribar i influenciar a tots els racons del món, s'ha de tenir en compte un factor clau: la comunicació.

El grup armat està utilitzant, a part d'actes violents, una elaborada i professional estratègia comunicativa i propagandística que ha permès a ISIS una irrupció total a l'agenda internacional.

Aquesta és una de les principals diferències entre Estat Islàmic i altres grups de característiques similars, ja que "aquesta organització ha estat profundament conscienciada del paper determinant que la comunicació ha de tenir per aconseguir els seus fins" (SÁNCHEZ CASTILLO, Sebastián; 2016).

Com diu Sebastián Sánchez, doctor en comunicació audiovisual, mai abans a la història del terrorisme s'havia tingut la capacitat de dur a terme una campanya propagandística tan exitosa i d'alt nivell com la d'ISIS. Per tant, des d'Occident s'han trobat davant d'un nou tipus de conflicte en el qual la batalla es lliura a Internet (SÁNCHEZ CASTILLO, Sebastián; 2016).

Un conflicte que de moment no s'està sabent gestionar, ja que únicament els Estats Units, el Regne Unit, França i Canadà "han iniciat tímides accions de comunicació governamental per contrapesar els efectes del discurs d'aquest grup armat" (MIRAVITLLES, Enric; 2015).

4.2.2. Els objectius de la propaganda i estratègia de comunicació d'Estat Islàmic

Els llocs de reclutament tradicionals i que encara avui segueixen actius pels terroristes islàmics són presons o llocs de culte com mesquites entre altres, però durant els últims anys Internet ha sigut la principal font i la més exitosa. (CERILLO LLADÓ, Albert; 2015)

"Es calcula que cada dia Estat Islàmic i els seus grups afins fan més de 90.000 posts amb proclames jihadistes". Excepte en casos especials, com va ser l'atemptat de París del 2015, en el qual "es van superar les 100.000 publicacions" (CERILLO LLADÓ, Albert; 2015).

Un dels principals objectius que té ISIS a l'hora de transmetre els seus missatges és reclutar nous combatents. El seu discurs multimèdia està curosament elaborat i dissenyat per persuadir. Les narratives que utilitzen estan construïdes per tal de "fomentar idees, finançar noves accions i retenir i captar nous membres per a l'organització" (SÁNCHEZ CASTILLO, Sebastián; 2016).

La gran part de la propaganda d'Estat Islàmic està destinada a un públic occidental i actualment dos de cada nou combatents són europeus o nord-americans (MIRAVITLLES, Enric; 2015). Això és degut, com afirma Sebastián Sánchez, al fet que Estat Islàmic pretén crear una imatge d'èxit i oferir el sentiment de pertinença i col·lectivitat a tots aquells joves procedents de famílies immigrades a països occidentals i que pateixen una crisi d'identitat i/o arrelament o situació de desavantatge.

Per tal de poder dur a terme aquesta estratègia satisfactòriament, ISIS té un coneixement absolut de les pautes de conducta i les narratives audiovisuals occidentals. A més, també compten amb material i eines audiovisuals d'última generació, professionals de la comunicació i la posada en escena pròpia de la publicitat de més alt nivell.

El llenguatge de la ficció nord-americana és el que utilitza l'organització per tal de mostrar la seva realitat (PLANAS, Mònica; 2016) i d'aquesta manera mostrar al món una imatge de victòria, força i unitat. Els recursos i tècniques aplicades a grans produccions de Hollywood com *Zero Dark*

*Thirty*⁵ o *The Hurt Locker*⁶ - a Espanya més coneguda com a *En tierra hostil* - són els utilitzats per Estat Islàmic per crear els seus relats audiovisuals (SÁNCHEZ CASTILLO, Sebastián; 2016). Un tipus de relats als quals els occidentals ja estan acostumats en la ficció i que els hi resulta proper i familiar.

Els seus continguts basen el poder de seducció en la banalització de la mort, en vendre una falsa èpica de la guerra i en apropar i multiplicar la barbàrie (SÁNCHEZ CASTILLO, Sebastián; 2016) tradicionals de les pel·lícules de guerra tan conegudes a Occident.

Estat Islàmic està venent la possibilitat de ser un dels actors de Hollywood que lluiten heroicament a les pel·lícules que hem vist tants cops. Però amb una gran diferència, allò que ells et venen és realitat i no ficció.

Els audiovisuals no és l'únic element utilitzat per ISIS. També trobem publicacions escrites que segueixen les mateixes pautes que les produccions cinematogràfiques com *Dabiq* o *Rumiyah*. Dirigides a un públic jove, occidental i musulmà també tenen l'objectiu de transmetre la ideologia de l'organització i fer palesa la seva capacitat bèl·lica de la mateixa manera: mitjançant l'exposició pública de la seva força armamentística.

FIG. 1 Pàg 36 Rumiyah nº 2

Per tant, alhora que dirigeix la publicitat per tal d'arribar al públic occidental exagerant el poder i la seva influència internacional, aquestes formes de propaganda també tenen la finalitat d'intimidat l'enemic.

⁵ Thriller estatunidenc estrenat el 2012 i dirigit per Kathryn Bigelow que explica la missió de les forces d'operacions especials americanes per a capturar o matar a Ossama bin Laden.

⁶ Film estatunidenc de l'any 2009 dirigit per Kathryn Bigelow que tracta sobre l'actuació d'una unitat d'èlit de l'exèrcit nord americà durant la Guerra de l'Iraq.

Per posar un exemple, tal com diu Sebastián Sánchez a *ISIS y persuasión narrativa en la Yihad 3.0*, “l'ús de drons per la realització d'escenes aèries són expressions audiovisuals utilitzades habitualment per ISIS per tal d'emular un potencial militar i una visió que no seria possible d'obtenir d'una altra forma, ja que Estat Islàmic no té força militar aèria” (SÁNCHEZ CASTILLO, Sebastián; 2016).

A més, les publicacions escrites també juguen un paper adoctrinador. L'organització aprofita els seus canals de comunicació per ensenyar i adoctrinar als seus seguidors, així com animar-los a prendre acció en el conflicte.

FIG. 2 Pàg 12 Rumiyah n° 2

Un altre element utilitzat per Estat Islàmic són els videojocs, com *Grand Theft Auto*, que són usats per simular atemptats i realitzar propaganda política (SÁNCHEZ CASTILLO, Sebastián; 2016).

Aquest mètode els hi permet arribar a l'audiència jove i enviar missatges ideològics i polítics utilitzant plataformes que són conegudes i utilitzades habitualment pels possibles nous combatents.

Com a resposta a aquesta estratègia propagandística d'Estat Islàmic, una de les grans companyies de videojocs coneguda internacionalment, *Electronics Arts*, va inserir als seus jocs publicitat dels candidats durant una de les últimes campanyes electorals dels Estats Units (SÁNCHEZ CASTILLO, Sebastián; 2016).

D'altra banda, un element fonamental en l'estratègia comunicativa d'ISIS són les xarxes socials. Estat Islàmic compta amb una nombrosa quantitat d'agents radicalitzadors a Internet i que al mateix temps serveixen com a ganxos per reclutar a nou membres. Això els hi permet aspirar a ser un moviment de masses i de gran influència, ja que tenen la capacitat d'arribar a tots els racons del món.

Al contrari del que es podria pensar en un primer moment, Sebastián Sánchez afirma que “la major part dels llocs webs proselitistes no provenen del món musulmà, sinó que estan localitzats a països anglosaxons com els Estats Units, Anglaterra o Canadà”, en la seva majoria. Per tant, es pot tractar de ciutadans provinents de països musulmans o occidentals conversos a l'Islam (SÁNCHEZ CASTILLO, Sebastián; 2016).

En un primer moment, els seus principals canals de comunicació a Internet eren “les xarxes socials pròpies d'Occident, com pot ser Twitter o Facebook, però quan aquestes van començar a eliminar els seus posts van passar a desenvolupar-ne de pròpies” (CERILLO LLADÓ, Albert; 2015).

D'aquesta manera, han creat aplicacions mòbils com *Amaq News* a través de la qual distribueixen als seus seguidors notícies sobre l'actualitat del grup o *Alrawi*, que consisteix en una plataforma de missatgeria semblant a Telegram o Whatsapp. La principal diferència és que a l'aplicació dissenyada per Estat Islàmic està protegida per un sistema que garanteix la seguretat i privacitat dels missatges que s'envien.

A més, l'organització ha anat més enllà i ha començat a oferir plataformes educatives per a nens. Un exemple és l'aplicació anomenada *Huroof* i que pretén ensenyar i familiaritzar als més petits amb l'alfabet àrab a través de terminologia bèl·lica (MOHORTE, Andrés; 2016).

4.2.3. El paper dels mitjans de comunicació convencionals

Amb la nova manera de fer que Estat Islàmic ha posat sobre la taula en relació a la comunicació, els mitjans s'han vist amb un dilema. S'han de publicar els continguts produïts per ISIS? I si es publiquen, estem parlant d'informació o de propaganda?

Autors com Marshall McLuhan (Com se cita a ROVIRA, Jordi; 2015) fa temps que afirma que “sense comunicació no hi hauria terrorisme”. L'autor canadenc, però, no ha sigut l'únic en defensar aquesta postura. En la mateixa línia, Luis Veres a l'estudi *Prensa, poder y terrorismo* va dir que “el terrorisme sempre té la necessitat que el resultat de les seves accions aparegui a la primera pàgina del diari, en primera línia de la informació” (Com se cita a ROVIRA, Jordi; 2015)

En l'actualitat ja hi ha certs mitjans de comunicació que han reaccionat a aquest debat canviant les seves línies editorials per tal de no ajudar ni participar en l'estratègia comunicativa de grups armats com Estat Islàmic.

Diaris com *El Periódico de Catalunya* o *La Vanguardia* han apostat per no compartir cap tipus de contingut multimèdia, siguin imatges, vídeos o declaracions, per tal de no entrar en el joc. Ara bé, sí que informen de la seva existència (ROVIRA, Jordi; 2015)

La línia separatòria entre la llibertat d'expressió i la censura és molt fina. En aquest cas es pot considerar que s'estan censurant un seguit de continguts que mostren les accions d'ISIS. Però, al mateix temps també s'està evitant que els mitjans provoquin un efecte crida i incrementin la gravetat del problema.

Com afirma Jordi Rovira a l'article *Estat Islàmic: informació o propaganda?*, cada cop que apareix publicada als mitjans de comunicació una informació sobre organitzacions com ISIS, "es detecten noves adhesions". Per tant, la censura d'aquest tipus de contingut pot estar justificada sempre i quan se segueixi informant de la seva existència i dels esdeveniments relacionats.

D'altra banda, també hi ha mitjans que han decidit exposar aquestes imatges. Un exemple és TV3. Tot i això, el contingut que es pot veure a la televisió pública catalana sobre Estat Islàmic té unes pautes de comportament pròpies. És a dir, algunes de les normatives editorials que s'han decidit per tractar aquests continguts són que la durada d'aquestes imatges no pot ser excessivament llarga o que no poden aparèixer els primers plans de les víctimes (ROVIRA, Jordi; 2015).

Estat Islàmic està secundat per un fort i professional departament de comunicació propi que funciona de manera autònoma i suficient amb la capacitat d'arribar a cada racó del món. Per tant, els mitjans de comunicació convencionals juguen, sobretot, un paper amplificador de la campanya mediàtica que la mateixa organització terrorista està duent a terme.

5. Estudi de cas

5.1. Valoracions qualitatives

Abans de començar les valoracions en si, s'ha d'especificar com s'ha organitzat i realitzat aquest estudi. En primer lloc, com s'ha mencionat anteriorment, a causa de la gran quantitat de material per analitzar no ha sigut possible dur a terme una quantificació del material estudiat.

D'aquesta manera, els resultats de la codificació que es poden veure als annexos representen l'aparició en un mínim d'una ocasió dels valors que apareixen representats. És a dir, si per exemple al quadre corresponent a les imatges i, en concret, a la variable de fotografies violentes, apareix el valor V significa que com a mínim hi ha una fotografia violenta en el contingut analitzat.

D'altra banda, s'ha d'explicar que l'anàlisi que es podrà llegir a continuació està constituïda per dues branques. En primer lloc, s'ha realitzat una anàlisi de les imatges que acompanyen tant els continguts analitzats com les portades i índex. Aquest va seguit d'una anàlisi del discurs.

Al llarg de l'anàlisi, també es farà una comparació entre les dues revistes que permetrà, a més de veure el seu comportament de manera separada, les diferències i evolució entre una i l'altra.

Per concloure amb aquesta introducció, s'ha de recordar que aquest estudi segueix en la seva totalitat les pautes i bases d'una anàlisi qualitativa.

5.2 Anàlisi de les imatges

5.1.1. Imatges de portada

Les imatges que il·lustren les 16 portades analitzades són les escollides per iniciar les valoracions qualitatives del cas en qüestió. En primer lloc, s'ha vist que, sorprenentment, en 15 ocasions del total estudiat s'han utilitzat imatges que no reflecteixen accions violentes en primera plana.

Únicament una vegada, a la portada del número 12, s'ha obert amb un tipus de fotografia que també es podria qualificar de sensacionalista i que correspon a l'entrega del mes en què va tenir lloc l'atemptat de París del passat 2015. En aquesta imatge es poden veure víctimes mortals i assistència sanitària ajudant als ferits.

Portada de l'entrega número 12 de *Dabiq*

D'altra banda, l'ús de fotografies supera al de les il·lustracions en portada que només s'han fet servir en 4 ocasions davant dels 12 cops que s'ha utilitzat el recurs d'imatges reals.

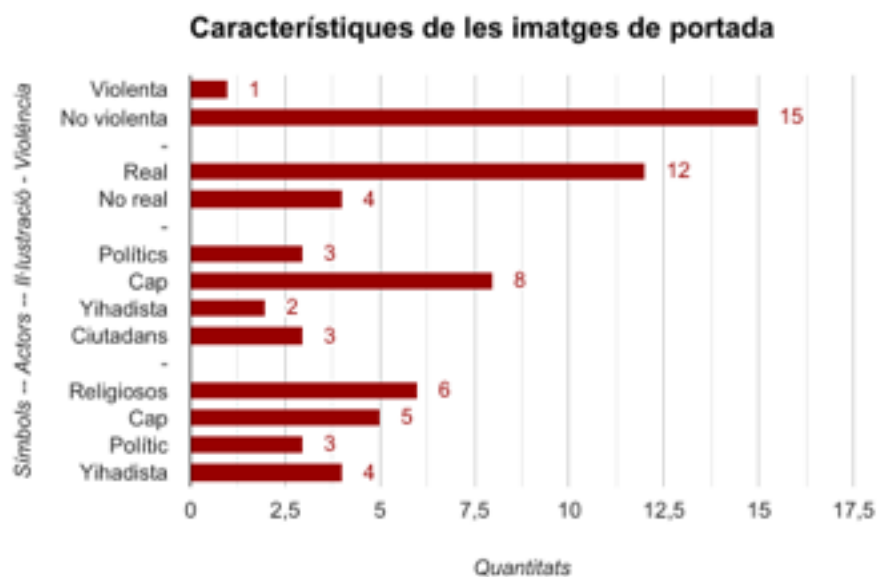
Un altre fet a destacar, és que en la gran majoria d'aquestes fotografies, concretament en 8 ocasions, no hi apareix cap persona sinó que s'hi poden veure monuments i edificis religiosos, paisatges o bé il·lustracions amb referències també religioses o jihadistes.

Portada de l'entrega número 9 de *Dabiq*

Tot i això, els actors que més destaquen a la primera pàgina d'aquestes publicacions són polítics, tant provinents de països occidentals com de països musulmans, i ciutadans. Tanmateix no apareguin personatges religiosos en portada, sí que dominen la simbologia, ja que en 6 ocasions es fa referència a emblemes religiosos.

Gràfic 1. Característiques de les imatges en portada

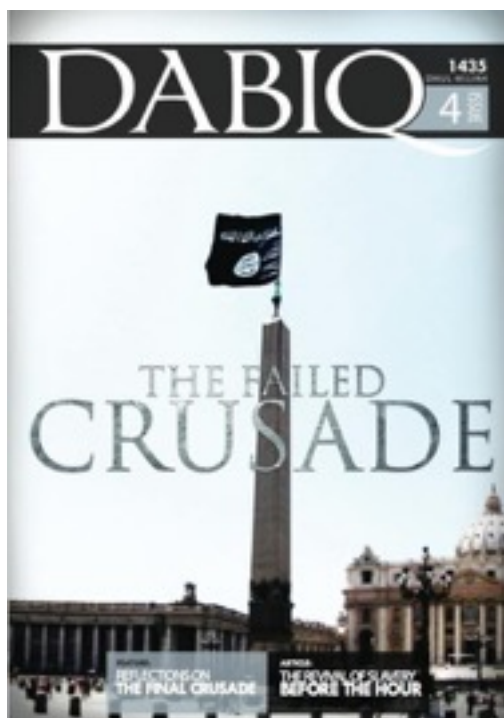

Elaboració pròpia

El sexe dels actors que apareixen a les fotografies també és un assumpte important a tractar, ja que les dones no apareixen en cap cas en portada. Totes les persones que apareixen representades en les fotografies que obren les publicacions són figures masculines i en tots els casos són adults. És a dir, que tampoc es presenten imatges en les quals apareguin nens, siguin de sexe masculí o femení.

D'altra banda, les portades també es caracteritzen per tenir una estructura recurrent, que en les cinc primeres entregues és diferent. Fins al número 5 de *Dabiq*, la portada mostrava un petit sumari que acompanyava a la imatge principal. A partir d'aquesta entrega, aquest va desaparèixer per deixar tot el protagonisme a la fotografia. En canvi, el número d'entrega i el mes de publicació sempre apareix i ho fa al costat o a sota del nom de la revista.

A la imatge que es pot veure a continuació, es pot observar un exemple de les primeres portades de *Dabiq* en les quals s'incloïa un petit avanç d'allò que es pot trobar a l'interior de la revista.

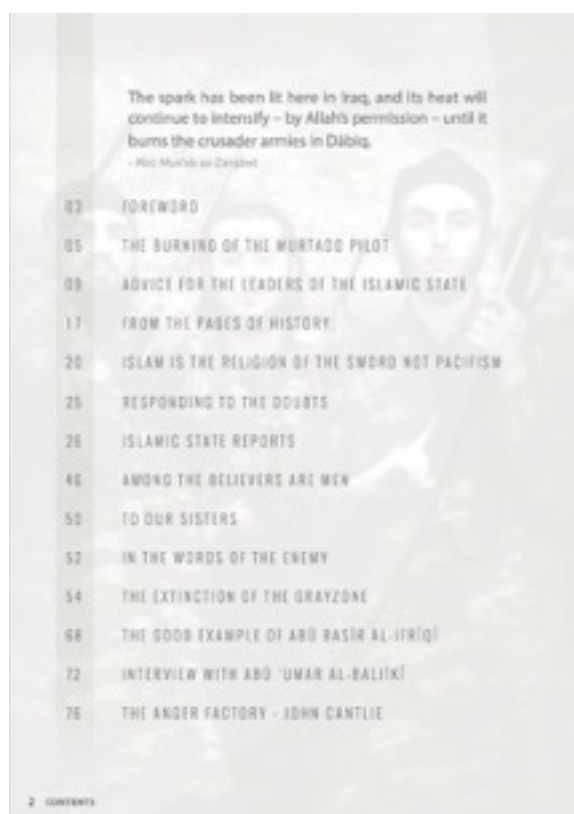
Imatge extreta de la quarta entrega de *Dabiq*

5.1.2. Imatges de sumari

En el cas de les imatges que acompanyen els índexs, l'anàlisi que es fa de cada publicació s'ha de tractar de manera diferent, ja que les seves característiques en aquest cas no són iguals.

A la revista *Dabiq* les imatges del sumari no juguen un paper destacat mentre que a *Rumiyah* tenen una gran importància i no serveixen simplement d'element decoratiu. És a dir, en el cas de la primera publicació, es pot observar com aquestes imatges són el fons, en molts casos imperceptible, de l'índex. D'aquesta manera se cedeix més importància al text que a la imatge. En canvi, a *Rumiyah* acompanyen al text i serveixen per il·lustrar accions violentes del grup.

A la imatge que es pot veure a continuació, extreta de la setena entrega de la revista *Dabiq*, es pot observar amb claredat com la imatge de combatents jihadistes apareix de fons al sumari i editada amb un filtre blanc que difumina la fotografia.

The spark has been lit here in Iraq, and its heat will continue to intensify – by Allah's permission – until it burns the crusader armies in Dabiq.
- Abu Muharik al-Daghat

03	FOREWORD
05	THE BURNING OF THE MURTADD PILOT
09	ADVICE FOR THE LEADERS OF THE ISLAMIC STATE
17	FROM THE PAGES OF HISTORY
20	ISLAM IS THE RELIGION OF THE SWORD NOT PACIFISM
25	RESPONDING TO THE DOUBTS
26	ISLAMIC STATE REPORTS
46	AMONG THE BELIEVERS ARE MEN
50	TO OUR SISTERS
52	IN THE WORDS OF THE ENEMY
54	THE EXTINCTION OF THE GRAYZONE
68	THE GOOD EXAMPLE OF ABU BASIR AL-IRAQI
72	INTERVIEW WITH ABU 'UMAR AL-BALIKI
76	THE ANGER FACTORY - JOHN CANTLIE

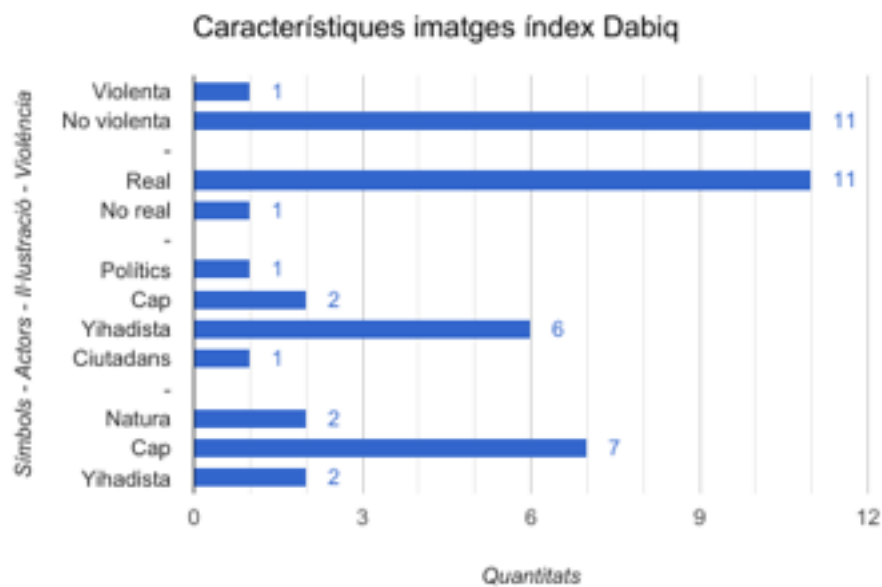
2 CONTENTS

Índex de la setena entrega de *Dabiq*

Tot i que en 11 ocasions les imatges que acompanyen el sumari són fotografies, *Dabiq* presenta quatre entregues, els números 10, 11, 12 i 13, que estan formades per un fons negre o gris en lloc d'una imatge de fons. En els casos que si apareix una fotografia, aquestes només en un mínim d'una ocasió són violentes.

Pel que fa als actors que hi apareixen representats, en 6 dels casos estudiats apareixen jihadistes, convertint-los així en els principals protagonistes dels sumaris de *Dabiq*. No succeeix el mateix amb els símbols, que no són molt utilitzats en aquest cas, ja que en 7 ocasions no s'ha utilitzat cap tipus de simbologia.

Gràfic 2. Característiques de les imatges dels índexs de *Dabiq*

Elaboració pròpia

Com s'ha mencionat anteriorment, un canvi important entre les fotografies dels sumaris de les dues publicacions és que aquelles que apareixen a *Rumiyah* es caracteritzen per ser un element central de l'índex. Però, aquesta no és l'única diferència que s'ha pogut detectar.

Al contrari que a *Dabiq*, aquestes imatges es caracteritzen per no tenir, en la seva majoria, cap actor com a protagonista, ja que en set ocasions no hi ha cap personatge en elles. Edificis derruïts, ganivets ensangonats o elements identificables incendiats són els escollits per protagonitzar els sumaris.

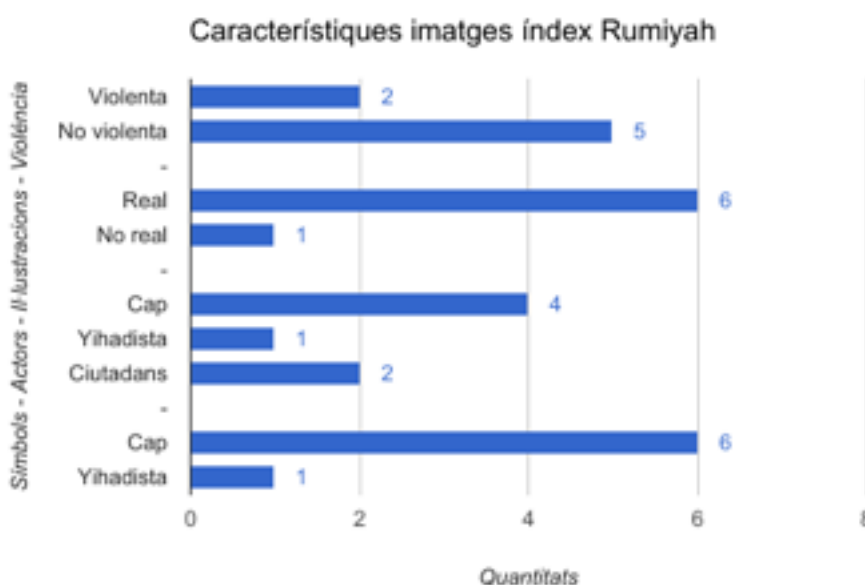

Índex de l'entrega número 2 de *Rumiyah*

Els símbols tampoc són l'estrella dels sumaris de *Rumiyah*, en els quals només apareixen en una ocasió, concretament a la setena entrega. No obstant això, s'ha de destacar que la simbologia que hi apareix és jihadista.

D'altra banda, tot i que apareixen imatges violentes en dues ocasions, una més que a *Dabiq*, les imatges sense aquest tipus d'elements segueixen dominant. Pel que fa a les il·lustracions, les dades no varien i les fotografies segueixen guanyant terreny als dibuixos que només han sigut utilitzats en una ocasió.

Gràfic 3. Característiques de les imatges dels índexs de *Rumiyah*

Elaboració pròpia

5.1.3 Imatges dels continguts

En canvi, a l'hora d'estudiar les imatges que apareixen als continguts de les dues revistes hi ha un canvi que destaca. Al contrari del que s'ha vist fins ara, les imatges comencen a ser més bèl·liques i violentes. Concretament, són 13 les ocasions en les quals apareixen, com a mínim, aquest tipus d'imatges.

Les característiques de les fotografies que es poden observar a l'interior de les publicacions deixen de banda el to més suau de les portades per començar a il·lustrar atacs violents, assassinats o atemptats de manera gràfica i sense cap mena d'escrúpol.

A més, la privadesa de les víctimes no és respectada i es publiquen fotografies en les quals totes aquelles persones que apareixen, vives o mortes, són identificables. La imatge que es pot veure a continuació és un exemple de la mena de fotografies que presenten aquestes dues revistes. Aquesta en concret, il·lustra la decapitació d'un presoner d'Estat Islàmic.

The taghut soothsayer Abu Hiraz

most to enforce a strong barrier between their young followers and the mujahidin, fearing that their youth would follow the muwahhidin and would grasp the way of truth, and desiring to have these followers stay under their jahili banner and remain upon their ignorance and blindness.

This isolation, which the Sufi tawaghit imposed on their youth, increased after the establishment of the Khilafah State and the escalation of the da'wah of tawhid. Despite that, Allah guided many of their youth to His religion. So they repented from their shirk, learned tawhid, and joined the ranks of the mujahidin. Those youth are among the most passionate of the people today in removing this shirk, and they have set the finest of examples in clinging to the 'aqidah of wala and bara.

Question: How did the mujahidin of Sinai Wilayah confront the Sufi tariqas? How did they deal with their heads and followers?

Answer: After the mujahidin waged jihad so that the

Imatge extreta de la pàgina 14 de la cinquena entrega de *Rumiyah*

Un altre exemple és la fotografia que acompanya el reportatge *Lions of tomorrow* publicat a *Dabiq* i que vol donar a conèixer les generacions futures d'ISIS i la seva capacitat per continuar la lluita iniciada.

En aquest cas, la imatge és molt més explícita i impactant. Tot i això, no s'ha volgut exemplificar aquelles imatges més violentes i macabres.

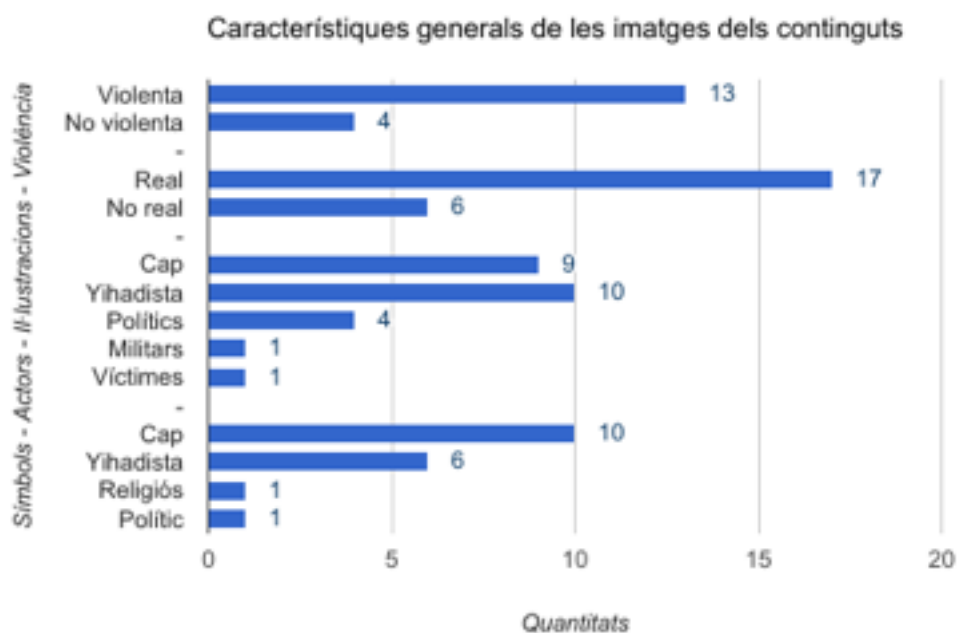

Imatge extreta de la pàgina 20 de la 8a entrega de *Dabiq*

D'altra banda, les fotografies, que apareixen en un mínim de 17 ocasions, segueixen predominant per davant de les il·lustracions. Els membres d'Estat Islàmic són els protagonistes de les fotografies, seguits a gran distància pels polítics que només apareixen en un mínim de 4 ocasions. Protagonistes que són per regla general homes adults. En cap dels continguts estudiats apareix una figura femenina i tan sols un mínim de 4 nens - en cap cas nena- i sempre són identificats.

L'absència de simbologia en les imatges persisteix als continguts. Tot i això, quan hi apareixen, els més dominants són els jihadistes, que s'han observat, com a mínim, 6 vegades.

Gràfic 4. Característiques generals de les imatges dels continguts

Elaboració pròpia

Quan es fa aquesta mateixa anàlisi a les dues publicacions de manera separada, es pot observar que les grans diferències es troben en els actors. És a dir, mentre que a *Dabiq* la falta de personatges a les imatges predomina, a *Rumiyah* hi ha una distribució més equitativa del protagonisme.

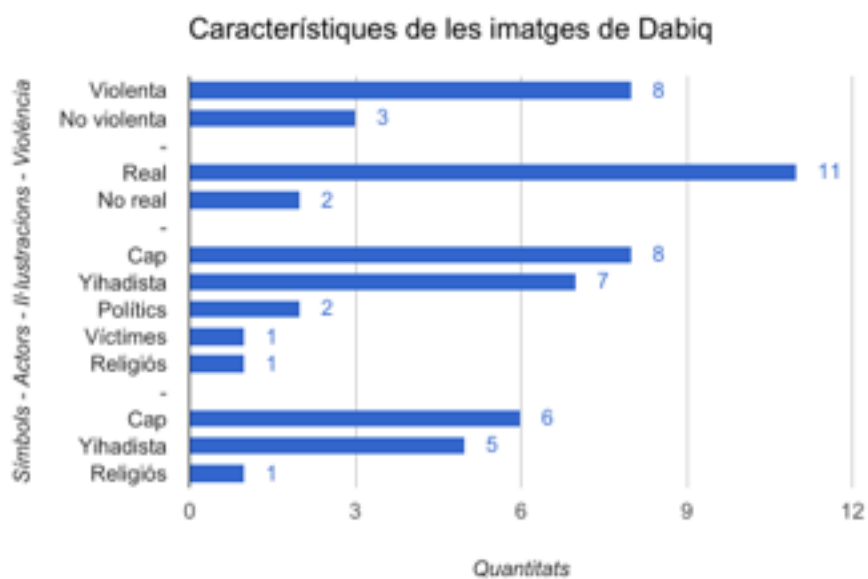
Quadre 17. Actores que apareixen a les imatges dels continguts

	Dabiq	Rumiyah
Cap	8	2
Jihadista	7	2
Polítics	2	2
Religiós	1	1

Elaboració pròpia

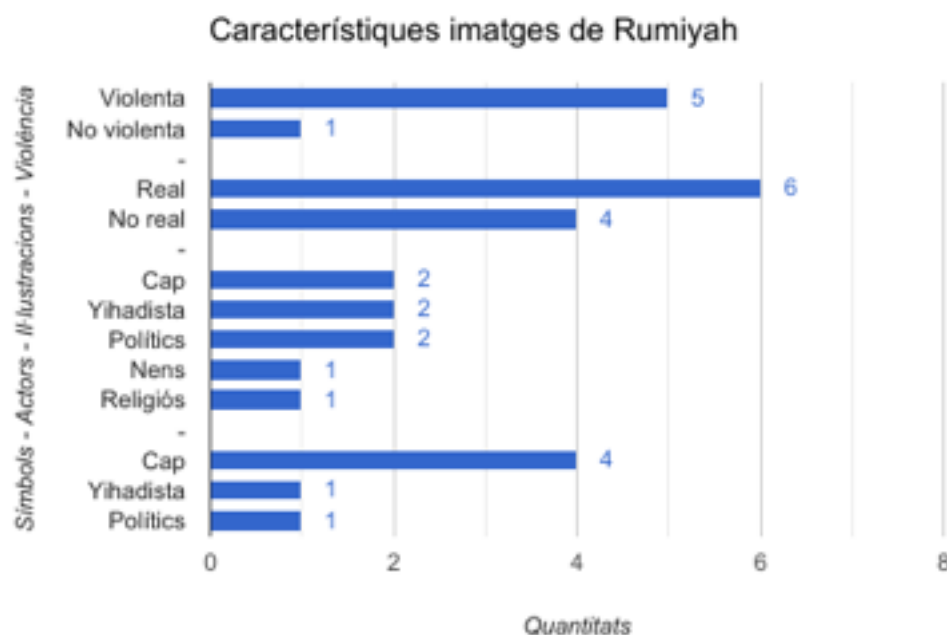
Pel que fa a la resta d'elements estudiats, totes dues revistes aposten per imatges reals, violentes i majoritàriament sense simbologia de cap tipus.

Gràfic 5. Característiques de les imatges dels continguts de *Dabiq*

Elaboració pròpia

Gràfic 6. Carcaterístiques de les imatges dels continguts de *Rumiyah*

Elaboració pròpia

5.3. Anàlisi del contingut

Un cop fet l'anàlisi de les imatges, s'ha de passar a estudiar el contingut de les dues revistes. Per fer-ho, s'han tingut en compte una sèrie de factors entre els quals hi ha la temàtica dels articles, les fonts utilitzades, el vocabulari usat o els tipus de titular que predominen.

5.3.1. Les fonts

Respecte a les fonts, predominen les figures públiques del sector religiós en les quals basen la gran part del contingut que ofereixen. Les fonts religioses, per tant, apareixen en un mínim de 12 ocasions del total estudiat i sempre apareix Al·là com a referència.

Tot i això, en menys freqüència, també són utilitzades fonts jihadistes, ciutadanes o polítiques. De la mateixa manera, s'ha observat que en dues vegades com a mínim cap font és citada.

Quadre 18. Tipus de fonts utilitzades

Tipus de font	Vegades que és utilitzada
Religiosa	12
Ciutadana	3
Política	2
Jihadista	3
Cap	2

Elaboració pròpia

En relació a les fonts, també és d'interès conèixer com són presentades als lectors en el conjunt de les dues publicacions. Un cop elaborat l'anàlisi, s'ha pogut observar que són introduïdes al públic únicament amb el nom, sense especificar la professió d'aquesta, nacionalitat o altres detalls d'utilitat per situar als lectors.

De manera més concreta, són, com a mínim, 14 les ocasions en les quals apareix tan sols el nom de la font en qüestió. Solament en un mínim de dues vegades el nom va acompanyat de la professió i, tot i això, aquesta consisteix a ser missatger d'Al·là.

Les dones, igual que passa a les fotografies, no apareixen com a font ni testimoni. No tenen presència en les publicacions d'Estat Islàmic com a protagonistes, però sí que ho fan com a objecte.

En tots els casos que una figura femenina és mencionada, apareix com a possessió. Per exemple, a la pàgina cinc del número quatre de *Dabiq* s'hi pot trobar una frase que il·lustra a la perfecció el tracte cap a les dones i la promoció de l'esclavitud, l'assassinat i l'odi que fan aquestes publicacions (Foreword. *Dabiq*. Núm.4. Pàg.3-5):

"We will conquer your Rome, break your crosses, and enslave your women, by the permission of Allah"

Un altre exemple és aquesta frase extreta també de la quarta entrega de *Dabiq*, més concretament de la pàgina 15 (*The revival of slavery before the hour. Dabiq*, Núm. 4. pàg 14-17):

"Also, their women could be enslaved unlike female apostates who the majority of the fuqahā' say cannot be enslaved and can only be given an ultimatum to repent or face the sword."

5.3.2. La temàtica dels articles

D'altra banda, la temàtica dels articles també és un altre assumpte important a tractar. Tots i cadascun dels continguts estudiats estan escrits per transmetre un tipus d'ideologia concret, en aquest cas l'islamista radical. En un total d'un mínim de 17 ocasions, els articles analitzats parlen sobre la ideologia que segueix Estat Islàmic.

La religió i els conflictes armats no es queden lluny i protagonitzen els articles en qüestió, com a mínim, en 13 i 11 ocasions respectivament. Tot i que no apareixen amb tanta intensitat, la història i la política també són dues de les matèries escollides pels articles de *Dabiq* i *Rumiyah*.

Quadre 19. Temàtica predominant

Temàtica	Ocasions en les que apareix
Religió	13
Política	5
Conflictes	11
Història	6
Ideologia	17

Elaboració pròpia

5.3.3. Els gèneres periodístics

Això no obstant, els continguts que es poden trobar tant a *Dabiq* com a *Rumiyah* no segueixen pautes estrictament periodístiques, sinó que es regeixen més per bases propagandístiques, s'ha fet una classificació dels gèneres periodístics que més hi predominen.

No és estrany, per tant, que aquells amb més protagonisme en les dues publicacions siguin continguts amb característiques d'editorial, un article a través del qual els mitjans expressen el seu punt de vista i la seva ideologia.

Els reportatges, tot i no seguir estrictament els elements que el caracteritzen com a tal, són un altre dels gèneres més comuns a les dues revistes. Com s'ha mencionat anteriorment, sempre amb una essència propagandística.

En menys abundància, únicament en un mínim de dues ocasions, es troben les notícies, les quals tenen dedicada una secció pròpia anomenada *Islamic State News* a *Dabiq* i que canvia el seu nom a *Rumiyah* per, simplement, *News*. Aquestes seccions són les úniques que segueixen un model més periodístic.

A diferència de la seva predecessora *Dabiq*, *Rumiyah* incorpora als números 5 i 6 una secció basada en una entrevista que en els dos casos es realitza a un *Amir*, la persona encarregada de dirigir una mesquita.

D'altra banda, l'entrevista i la crònica apareixen en tan sols un mínim d'una ocasió al llarg de tot el material analitzat.

Quadre 20. Tipus d'articles utilitzats

Tipus d'article	Ocasions utilitzat
Entrevista	1
Reportatge	4
Crònica	1
Notícia	2
Editorial	7

Elaboració pròpia

5.3.4. Els titulars

En relació als titulars de les dues publicacions, cal remarcar que, al contrari del que es podria pensar, aquells sense intenció d'amenaçar tenen més pes que els que si pretenen coaccionar, que només apareixen en un mínim de dues ocasions.

Els titulars apel·latius i expressius viuen una situació semblant, i solament s'han observat en 5 i 2 vegades respectivament capçaleres d'aquestes característiques. En canvi, s'ha de mencionar que en cap dels casos s'ha identificat una titulació informativa.

Un exemple d'aquests titulars més sensacionalistes és el que es pot trobar a l'article del número catorze de *Dabiq* escrit per John Cantlie, fotoperiodista anglès segrestat a Síria per ISIS, i que titulen de la següent manera (*The blood of shame. Dabiq*. Núm.14. pàg. 52-55):

Imatge del titular extret de l'article *The blood of shame* del número 14 de *Dabiq*

Aquells titulars amb més presència en ambdues revistes són, sens dubte, els temàtics que apareixen en un mínim de 13 ocasions. Aquests titulars tenen la funció d'anunciar la matèria en la qual s'emmarca el contingut que el segueix, però sense afegir cap dada o informació.

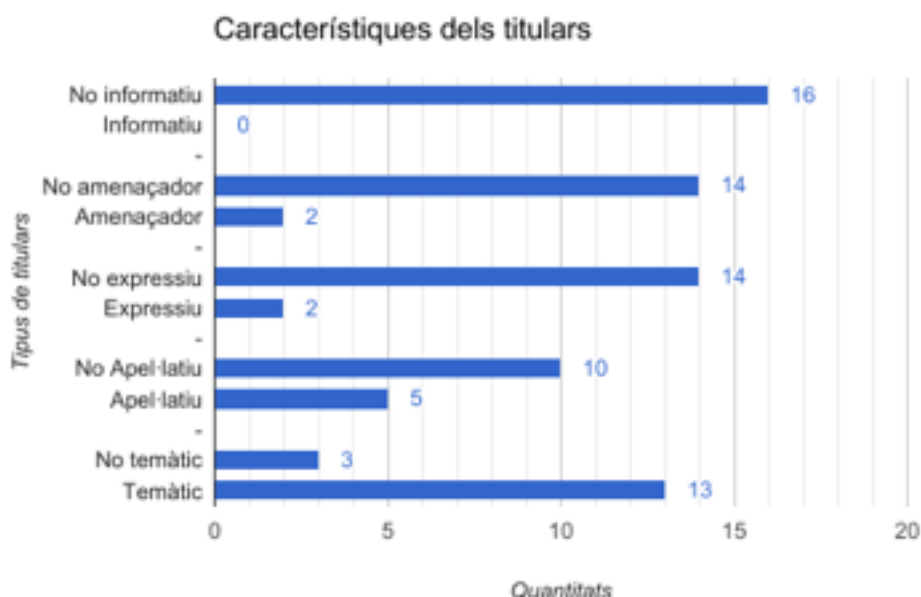
Un exemple és el titular que es pot veure a continuació. Aquest està extret del sisè número de *Dabiq* i introdueix el primer article d'aquesta revista. Es pot comprovar que el titular simplement introdueix la temàtica sense donar cap tipus d'informació addicional. En aquest cas, la capçalera avança que el contingut donarà a conèixer diversos consells dirigits als soldats que lluiten per la causa d'Estat Islàmic (*Advice for the Soldiers of the Islamic State. Dabiq*. Núm.6. pàg. 6 -15):

ADVICE FOR THE SOLDIERS OF THE ISLAMIC STATE

By Abū Hamzah al-Muhājir (Rahimahullāh)

Imatge del titular extret del número 6 la revista *Dabiq*

Gràfic 7. Característiques dels titulars

Elaboració pròpia

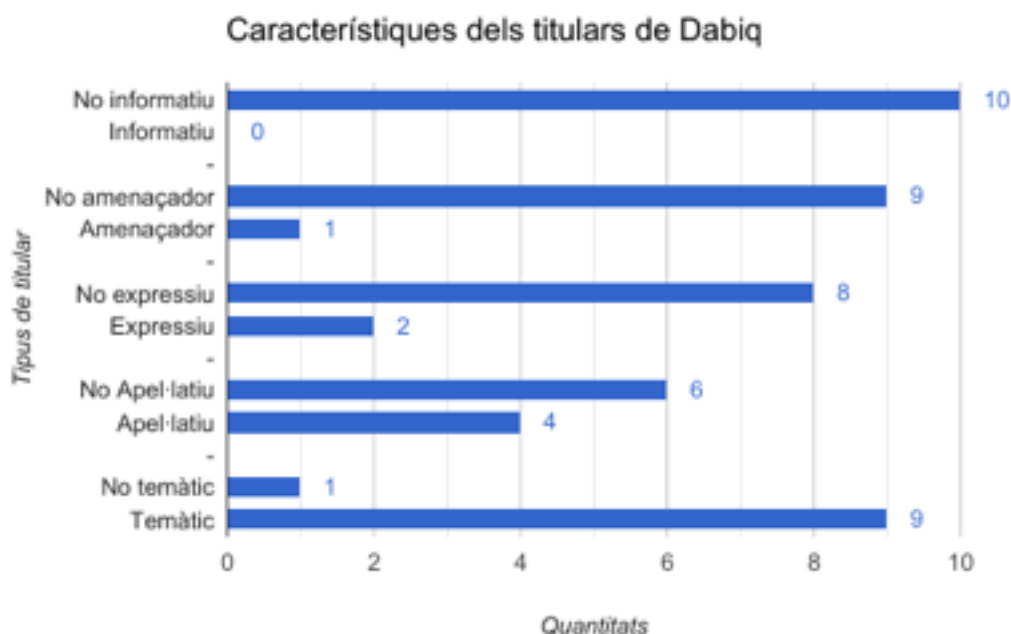
Fent una anàlisi dels titulars de les dues revistes per separat, es pot observar que segueixen una mateixa línia editorial de titulació. En els dos casos, els titulars que segueixen sent protagonistes són els temàtics. En el cas de *Dabiq*, aquest tipus de capçalera apareix en 9 ocasions, com a mínim, i a *Rumiyah* en 4.

D'altra banda, *Dabiq* utilitza els titulars expressius en un mínim de dues ocasions mentre que *Rumiyah* no els usa en cap ocasió. La titulació apel·lativa també és més usada a *Dabiq*. A la primera revista són emprats en 4 vegades com a mínim mentre que a *Rumiyah* en tan sols un mínim de dues.

Com s'ha vist anteriorment, les capçaleres amb missatges amenaçadors no troben el seu lloc a cap de les dues publicacions. Pel que fa a *Dabiq*, aquest tipus de titular no s'ha utilitzat en un mínim de 9 ocasions i només s'han observat aquestes característiques en un cas com a mínim.

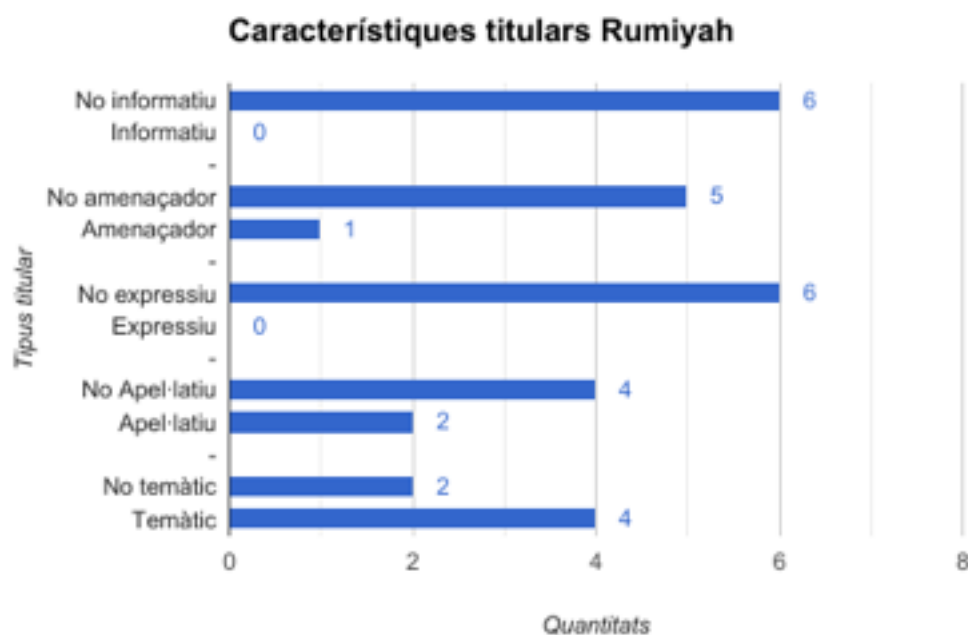
Una situació idèntica es troba a *Rumiyah*, la qual ha utilitzat tan sols la coacció a les capçaleres en un mínim d'una ocasió.

Gràfic 8. Característiques dels titulars de *Dabiq*

Elaboració pròpia

Gràfic 9. Característiques dels titulars de *Rumiyah*

Elaboració pròpia

Pel que fa als titulars que es poden llegir a les portades, només en una única ocasió s'ha observat l'ús d'una capçalera informativa. Els titulars expressius tampoc són els més utilitzats per obrir les publicacions, ja que tan sols apareixen en un mínim de 3 ocasions.

En canvi, aquells titulars apel·latius i temàtics són els més recurrents a la revista i en els dos casos s'han pogut detectar, com a mínim, 9 vegades cadascun. Per tant, es fa ús d'un tipus de titular sensacionalista i que no informa, sinó que emmarca la temàtica central de la publicació.

5.3.5. El vocabulari

Un altre aspecte de molta importància és el vocabulari utilitzat. En aquest cas, per definir quin és el to dels missatges. A través de l'anàlisi de les característiques del llenguatge es pot conèixer si els continguts consten d'un enfocament més religiós, polític o violent, per exemple.

Un cop estudiat els diversos articles seleccionats com a mostra, s'ha observat que en el conjunt de les dues publicacions el vocabulari que s'usa crida a la unitat d'un grup i a la lleialtat dels seus membres. A la taula que es pot veure a continuació es posen alguns exemples extrets dels textos de les revistes.

Quadre 21. Vocabulari extret de *Dabiq* i *Rumiyah*

Vocabulari	Significat
<i>Tariqa</i>	Germandat sufi
<i>Shirk</i>	Fa referència al pecat d'idolatre o adorar a algú o alguna cosa que no sigui Déu (en aquest cas Al·là)
<i>Niyyah</i>	La intenció de fer alguna cosa en nom d'Al·là
<i>Bay'ah</i>	Jurament de lleialtat
<i>Rafidah</i>	Fa referència a aquelles persones que rebutgen (no són membres del grup perquè ho rebutgen)
<i>Sahwa</i>	Fa referència a aquells musulmans que donen suport als governs en lloc dels jihadistes

Elaboració pròpia

Totes aquestes paraules són una mostra d'aquest vocabulari que vol enfortir el sentiment de grup i pertinença i l'odi cap aquells que no accepten o rebutgen el col·lectiu, fins al punt de titllar-los de traïdors, covards o incrèduls.

El paràgraf que es pot llegir a continuació està extret de la pàgina 13 de l'entrega número 5 de *Dabiq* i permet observar amb claredat l'ús d'aquest tipus de vocabulari que vol expressar unitat en una única lluita (*Unifying the rank. Dabiq. Núm.5. pàg.12-14*):

“They see that the Khilāfah has not only returned, but is remain- ing and expanding, bringing Muslims of all colors under one banner and one leader to rid their lands of the tawāghīt and raise their swords in unity against the Jews and crusaders.”

No és d'estranyar, doncs, que sigui el llenguatge ideològic el més emprat a ambdues publicacions, concretament en tots els articles estudiats hi apareix. És a dir, que es pot observar en un mínim de 17 ocasions.

Aquest tipus de llenguatge té l'objectiu de deixar veure al lector i/o expressar clarament les idees i ideologia de l'organització que hi ha darrere de les publicacions en qüestió.

El segueix el llenguatge religiós, que no es queda endarrerit i es manifesta en 13 vegades com a mínim. Al·là i el vocabulari referent a la fe musulmana (com per exemple la Xaria, llei musulmana,

o la migració de la meca a Medina anomenada *Hijrah*) es repeteixen en cadascun dels articles que es publiquen tant a *Dabiq* com a *Rumiyah* sense importar la temàtica d'aquest.

D'altra banda, no és fàcil trobar llenguatge amenaçador en si, però sí que existeix i en un mínim de 4 ocasions s'ha observat aquest tipus de llenguatge. Per exemple, paraules com desafiant, determinant, romandre o expandir-se en el context que es presenta a continuació formen part d'un missatge coaccionador (*Unifying the rank. Dabiq. Núm.5. pàg.12-14*):

“the Khilāfah and its mujāhidīn only grow stronger, more de-termined and more defiant.”

(...) “for the Islamic State, by Allah’s permission, will only continue to move forward.

Remaining and expanding...”

Tot i això, el llenguatge violent no és dels més utilitzats als continguts, que únicament s'ha observat en un mínim de 7 ocasions. Per tant, es tracta de textos que no utilitzen paraules estrictament violentes, però sí que utilitzen un vocabulari determinat per crear un to amenaçador.

No obstant això, no és una pràctica generalitzada, ja que el llenguatge neutre és, com a mínim, 3 vegades més utilitzat que el violent i el no amenaçador apareix, com a mínim, 9 vegades més que el coaccionador.

El vocabulari polític tampoc és un dels més utilitzats, que apareix en un mínim de 7 ocasions. Doncs, es pot dir amb seguretat que Estat Islàmic utilitza per norma general un llenguatge basat en la religió i que sustenta la ideologia que el grup defensa.

Gràfic 10. Característiques del vocabulari utilitzat a les dues publicacions en conjunt

Elaboració pròpia

Si s'analitza el vocabulari de les dues revistes per separat, el resultat no és molt diferent de l'anterior. El llenguatge ideològic i religiós és el que segueix dominant els continguts en totes dues publicacions.

Les diferències entre ambdues apareixen quan s'estudia el vocabulari polític i violent. Tot i que, tant a *Dabiq* com a *Rumiyah* el llenguatge neutre és sempre superior a l'agressiu, a *Dabiq* aquesta superioritat no és tan marcada. És a dir, l'estil neutre tan sols s'ha observat en una ocasió més, com a mínim, que el violent.

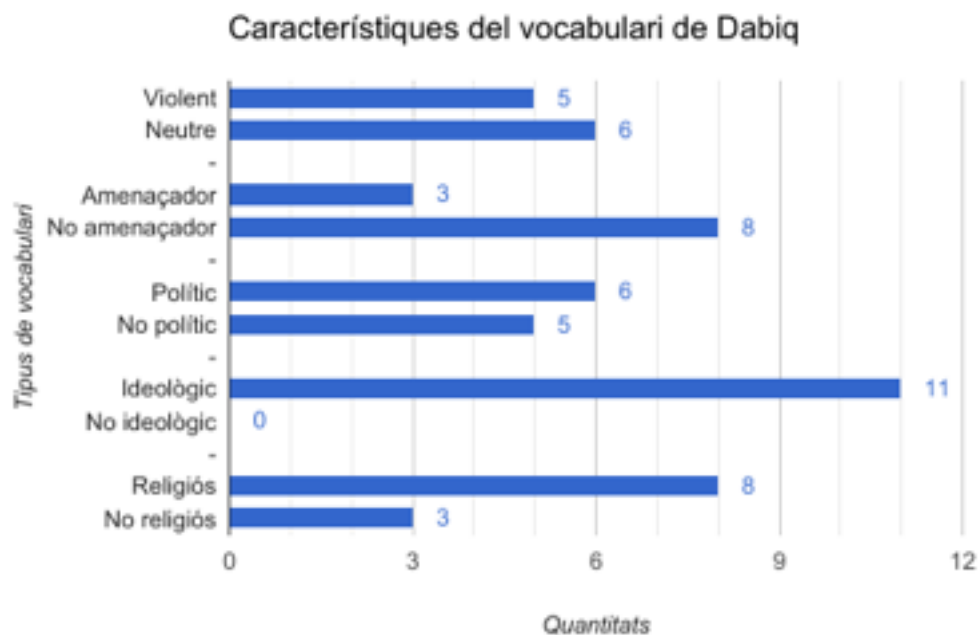
No succeeix el mateix a *Rumiyah*, que el vocabulari agressiu apareix únicament en un mínim de dues ocasions mentre que el neutre ascendeix a un mínim de quatre.

D'altra banda, el llenguatge polític no té cabuda a *Rumiyah*, el qual només consta en un mínim d'una ocasió. En canvi, *Dabiq* és una publicació amb un llenguatge molt més polític, ja que utilitza aquest tipus de llenguatge com a mínim en 6 ocasions.

Per tant, *Rumiyah* és una publicació en la qual el vocabulari religiós i ideològic té molta més importància que el polític, llenguatge que ocupava un lloc privilegiat a *Dabiq*.

A més, que aquest dos tipus de vocabulari siguin els més utilitzats no és sorprenent tenint en compte que, com s'ha vist anteriorment, les dues temàtiques més destacades a les dues publicacions són la religió i la ideologia.

Gràfic 11. Característiques del vocabulari de *Dabiq*

Elaboració pròpia

Gràfic 12. Característiques del vocabulari de *Rumiyah*

Elaboració pròpia

5.3.6. Objectiu final del discurs

Per últim, un altre aspecte de rellevància és l'objectiu final que tenen els continguts. És a dir, saber quina és la finalitat última d'aquests mitjans de comunicació. Per a estudiar-ho, s'han esquematitzat les diverses intencions possibles en diferents variables: informar, convèncer, justificar, amenaçar i fer propaganda.

En primer lloc, s'ha observat que únicament en un mínim de tres ocasions els continguts analitzats tenien la intenció d'informar el lector. Aquests casos formen part de les seccions de notícies de les dues revistes. Com s'ha mencionat anteriorment, en el cas de *Dabiq*, aquest apartat s'anomena *Islamic State News* i a *Rumiyah*, *News*.

Aquestes dues seccions consisteixen en un recull de notícies dels esdeveniments més recents que han tingut en el territori dominat per ISIS, en la demarcació d'una organització simpatitzant d'Estat Islàmic o allà on hi ha hagut una operació o atemptat concret. És per aquest motiu, que, en la majoria de casos, aquestes notícies estan relacionades amb conflictes armats.

Al contrari del que es podria esperar, únicament en un mínim de cinc ocasions s'han detectat articles que tinguessin la finalitat de justificar una acció, atemptat o declaració del grup armat.

Per tant, mitjançant aquestes publicacions no predomina la voluntat d'argumentar als altres o a aquells que no estan del seu costat les seves pràctiques ni el seu culte.

De la mateixa manera, l'amenaça no és una de les seves prioritats a l'hora d'escriure aquestes dues revistes. Del total d'articles estudiats, tan sols en un mínim de tres ocasions s'ha pogut percebre la finalitat de coaccionar.

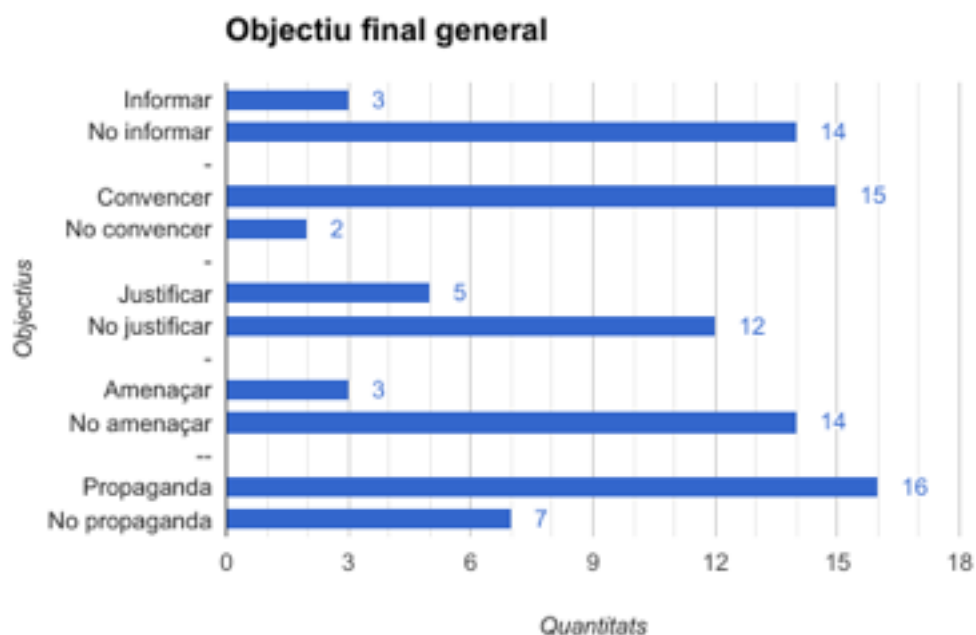
En canvi, els missatges amb la finalitat de convèncer sí que es poden trobar en abundància. Com a mínim, 15 vegades s'ha pogut observar contingut amb aquest objectiu en concret.

Es pot afirmar, aleshores, que una de les principals metes de *Dabiq* i *Rumiyah* és convèncer als seus lectors de les idees del grup islàmic i transmetre-les al seu públic.

En aquesta mateixa línia, no és sorprenent que el propòsit més vegades observat sigui el de fer propaganda, concretament en un mínim de 16 ocasions. La utilització d'aquests dos mitjans de comunicació com a eina propagandística és un dels propòsits primordials i més destacats d'Estat Islàmic.

En el gràfic que es pot veure a continuació, es pot observar amb claredat com la propaganda i la voluntat de convèncer dominen les prioritats i objectius finals dels continguts que es poden llegir en aquestes dues publicacions.

Gràfic 13. Objectiu final del discurs de *Dabiq* i *Rumiyah*

Elaboració pròpia

Un cop fet l'anàlisi general i s'estudien els dos casos per separat, es poden observar certes diferències. La més important es troba a la finalitat de justificar les accions mitjançant els textos de les revistes.

Dabiq, tot i que en un mínim de quatre ocasions ha fet servir aquest recurs, no és aquesta la seva primordial finalitat. En canvi, a *Rumiyah* la situació és la contrària i s'han detectat una mínima de cinc casos amb aquest objectiu davant d'una única vegada que no.

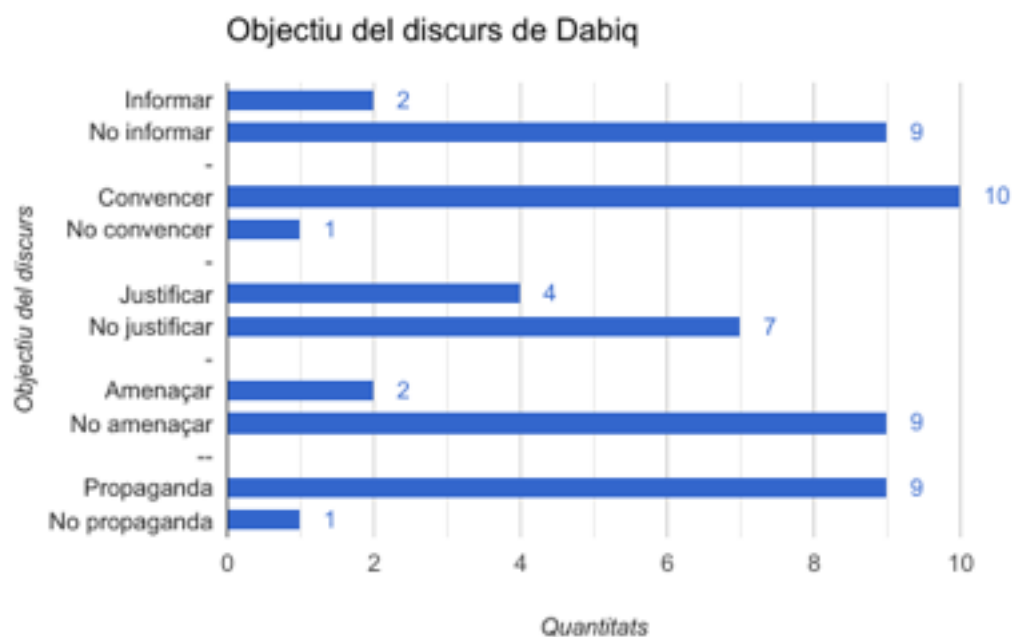
D'altra banda, a *Dabiq* la voluntat de convèncer supera per poc a la propaganda. Concretament, en deu ocasions, com a mínim, s'ha observat una clara meta de convèncer al lector mentre que s'ha observat en tan sols un mínim de nou.

Per contra, a *Rumiyah* la propaganda té un gran protagonisme i és la finalitat que més vegades s'ha identificat durant l'anàlisi i l'única que s'ha observat a tots els continguts analitzats d'aquesta publicació.

La propaganda va seguida del desig de convèncer als lectors, ja que apareix en un mínim de cinc vegades. D'altra banda, informar i amenaçar segueix sent un mínim tant a *Dabiq* com a *Rumiyah*. La primera consta d'un mínim de dues ocasions en les quals pretenia informar i unes altres dues en què l'objectiu era amenaçar. *Rumiyah*, per la seva banda, només ha volgut informar i amenaçar en un mínim d'una ocasió cadascuna.

Gràfic 14. Objectiu final del discurs de *Dabiq*

Elaboració pròpia

Gràfic 15. Objectiu final del discurs de Rumiya

Elaboració pròpia

També s'ha d'afegir que en aquestes dues revistes s'ha observat contingut amb l'objectiu d'instruir a possibles jihadistes. És a dir, Estat Islàmic publica articles en els quals ensenya als seus lectors a planejar un atac o a quines armes utilitzar segons el model d'atemptat que es planegi.

ISIS deixa clar en aquests articles que no és necessari ser un professional per poder atacar als 'enemics' del califat i fa pales de la utilitat d'objectes quotidians com furgonetes o ganivets per poder realitzar atemptats.

A continuació, es mostraran alguns exemples d'aquest tipus de contingut, extrets en els dos casos de la revista *Rumiyah*, i que il·lustren a la perfecció aquesta voluntat de formar als seus seguidors més radicals.

The Ideal Vehicle

- Load-bearing truck
- Large in size, keeping in mind its controllability
- Reasonably fast in speed or rate of acceleration (Note: Many European countries pre-strict larger vehicles to specified speeds)
- Heavy in weight, assuring the destruction of whatever it hits
- Double-wheeled, giving victims less of a chance to escape being crushed by the vehicle's tires

if one has the wealth, buying a vehicle would be the easiest option. Alternatively, one could rent a vehicle or simply ask to borrow one from an acquaintance or relative who owns or has access thereto. For the one not capable of attaining a vehicle by any of these means, there is the option of hotwiring or carjacking a vehicle. This is only recommended for one possessing the know-how or having previous experience in this domain.

Applicable Targets

- Large outdoor conventions and celebrations
- Pedestrian-congested streets (High/Main streets)

An affordable weapon

RUMIYAH

Imatge extreta de la pàgina 11 de la tercera entrega de *Rumiyah*

En aquest cas, la fotografia forma part d'un article en el qual s'explica com realitzar un atac utilitzant vehicles. Una tàctica que s'ha pogut veure en atemptats com el que va tenir lloc a Berlín el desembre de l'any passat.

Al llarg del reportatge es va exposant quins són els vehicles més adequats per dur a terme un atac d'aquestes característiques i quins s'han d'evitar. Al peu de foto, Estat Islàmic etiqueta a aquesta furgoneta com a una arma assequible i també a l'abast de tothom.

Un altre aspecte que també tenen en compte és ensenyar on realitzar aquests atemptats. Mostren un llistat per exemplificar en quines situacions un atac amb un vehicle és de major impacte i utilitat, segons ells.

Esdeveniments multitudinaris com festivals, desfilades o mítings polítics són alguns dels exemples que posen i que coincideixen amb els escenaris d'atemptats que s'han dut a terme realment, com el de Niça al juliol del 2016 o, com s'ha mencionat abans, el de Berlín.

An excellent target

- Outdoor markets
- Festivals
- Parades
- Political rallies

and the goal of making Allah's word supreme, so that the motive of the attack is acknowledged. An example of such would be simply writing on dozens of sheets of paper "The Islamic State will remain!" or "I am a soldier of the Islamic Sate!" prior, and launching them from the vehicle's window

Imatge extreta de la pàgina 12 de la tercera entrega de *Rumiyah*

D'altra banda, la quarta entrega de *Rumiyah* dedica una pàgina sencera a instruir a possibles jihadistes sobre atacs amb ganivets. En aquest article, Estat Islàmic dona a conèixer tres dels punts que, segons ells, són essencials per què un atemptat amb aquest tipus d'arma blanca sigui exitós.

Aquests tres aspectes són: quines són les víctimes més adequades segons el grau de terror que es vulgui implantar, quins són els ganivets que s'han de fer servir i quins no i, per últim, ensenyen gràficament on s'ha d'apunyalar per fer més mal.

Imatge extreta de la pàgina 8 de la quarta entrega de *Rumiyah*

Al contrari d'Al-Qaeda, per entrar a formar part d'aquest grup armat l'únic que s'ha de fer és planejar un atac i portar-lo a terme. No cal passar cap mena de selecció prèvia per demostrar la teva fidelitat i suport a l'organització.

Per tant, es pot afirmar que Estat Islàmic també busca mitjançant ambdues publicacions formar i adoctrinar als seus seguidors per tal de perpetuar la violència i l'estat de terror que vol implantar a Occident i allà on es trobin els seus enemics.

En resum, un cop estudiades aquestes dues publicacions d'Estat Islàmic es pot dir que les portades i sumaris d'aquestes són menys violentes que els seus continguts. Tot i això, tant *Dabiq* com *Rumiyah*, promocionen la violència i l'odi cap a altres col·lectius de la societat. A més, la propaganda de la ideologia jihadista i de les accions i triomfs del grup són les protagonistes a totes dues revistes.

6. Conclusions

A l'hora d'iniciar aquest treball de fi de grau, es van plantejar una sèrie de preguntes que un cop realitzat l'anàlisi del cas que ens centra es poden respondre sense dificultats. Abans, però, és convenient recordar-les.

Són tres les qüestions que es van formular:

1. Quin llenguatge utilitza ISIS?
2. Que mostren les seves imatges?
3. Quin to tenen els seus missatges?

En primer lloc, es donarà resposta a la qüestió sobre el tipus de llenguatge que utilitza Estat Islàmic en les seves publicacions. Després d'haver dut a terme aquest estudi, es pot afirmar que el vocabulari que utilitza és, sobretot, de dues classes: religiós i ideològic.

ISIS mitjançant aquestes revistes no es dirigeix a aquells que no comparteixen les seves idees, sinó a tot aquell conjunt que està d'acord amb ells. Això s'ha pogut comprovar gràcies al llenguatge emprat als articles que es publiquen tant a *Dabiq* com a *Rumiyah*. Un llenguatge que fa una crida a la unitat i a la força.

Es pot entendre, doncs, que aquell llenguatge que busca coaccionar no sigui un dels més utilitzats en aquest cas. No obstant això, sí que hi apareix en certes ocasions, tot i que l'amenaça també té la doble voluntat de fer més forta la confiança cap a ISIS dels seus seguidors fent palesa de la fortalesa del grup.

D'altra banda, la religió i la fe sempre estan presents, com s'ha pogut veure anteriorment. Les bases que Estat Islàmic utilitza per sostenir la seva ideologia és la religió i per aquest motiu és una de les principals protagonistes d'aquestes dues revistes.

Encara que la secció o article en concret no estigui relacionat directament amb aquesta temàtica, el grup sempre acaba recorrent a la fe. Al·là és el màxim referent i les fonts religioses les més utilitzades.

La ideologia i tot aquell conjunt de vocabulari que ajuda a expressar-la també se situen als primers llocs en aquestes dues revistes. El llenguatge utilitzat per Estat Islàmic deixa veure que els seus dos mitjans de comunicació escrits es troben lluny de l'objectivitat periodística.

La segona pregunta que es va formular està relacionada amb el contingut de les imatges. Després d'haver estudiat el material fotogràfic que presenten les dues revistes, s'ha pogut arribar a conclusions concretes.

Primer de tot, mencionar que en cap de les fotografies apareix cap figura femenina. Es pot afirmar, per tant, que les dones no tenen cap tipus de presència com a individu participant o autònom.

Aquesta mateixa situació en relació al paper de les dones és exactament el mateix al discurs escrit de les dues publicacions. Però, les imatges mostren la invisibilitat femenina i el control per part dels homes d'una manera gràfica i subliminar.

D'altra banda, el tipus de fotografia que apareix en portada i als continguts és diferent. Per un costat, a les primeres planes de la revista *Dabiq*, les úniques que s'han pogut analitzar, les imatges violentes tenen una presència molt baixa.

Com s'ha pogut comprovar, en aquest cas abunden aquelles fotografies en les quals els protagonistes són la simbologia, els paisatges o figures polítiques. Deixant de banda, doncs, les imatges bèl·liques.

En canvi, quan s'observa el contingut gràfic de l'interior d'ambdues publicacions les conclusions extreïdes són totalment diferents. Les imatges que acompanyen els articles tant de *Dabiq* com de *Rumiyah* mostren, en la seva majoria, contingut violent.

Els protagonistes també canvien i els jihadistes agafen el paper principal sent les figures que més apareixen en aquestes imatges. El mateix passa amb els símbols, ja que en aquelles ocasions que apareixen, la simbologia d'Estat Islàmic és la que té més força.

Per tant, les fotografies que il·lustren els continguts són més radicals, violentes i bèl·liques que les que es poden veure a portada, que consten d'un to més suau (que no vol dir neutre).

Per acabar amb aquesta segona qüestió, s'ha de mencionar que Estat Islàmic no utilitza cap tipus de filtre per censurar imatges excessivament agressives com decapitacions o assassinats.

En tercer lloc, es va formular una darrera pregunta en la qual es plantejava el to que transmetien els continguts d'aquestes dues publicacions. És a dir, quins són els matisos que s'entreveuen en els missatges d'Estat Islàmic.

Abans de res, però, s'ha de concretar a qui van dirigides les revistes per poder entendre el seu to. Un cop estudiats els continguts de *Dabiq* i *Rumiyah*, s'ha pogut veure amb claredat que aquestes van dirigides a un sector afí. És a dir, estan orientades a enfortir les bases ideològiques de tots aquells que comparteixen la seva opinió i també pretenen acabar de convèncer a aquells que estan indecisos.

Com s'ha pogut comprovar, transmeten un missatge que promociona l'esclavitud de les persones, sobretot de les dones i d'aquells que no comparteixen els seus ideals. Per tant, també és un discurs sexista.

De la mateixa manera, aquestes publicacions són promotores d'odi. Estat Islàmic utilitza aquests dos mitjans de comunicació per menysprear tots aquells pensaments i religions que no són l'Islam.

Per fer-ho, no dubten en convidar a matar i atemptar contra totes les persones que no comparteixen la seva fe. És més, es poden trobar continguts que expliquen com dur a terme aquests assassinats. De manera que, encara que sigui en certes ocasions, el to del seu missatge és també violent.

Tanmateix aquestes revistes no estiguin destinades a opositors del grup, sí que es poden trobar missatges amb un to coaccionador. Amenaces, però, que també comporten un to de fortalesa i seguretat en ells mateixos.

Això és degut al fet que mitjançant aquests continguts volen vendre Estat Islàmic i tota la seva comunitat com una organització unida i forta. Els seus discursos propicien un sentiment de grup i col·lectivitat que té per objectiu captivar a tots aquells que se senten perduts o marginats a les seves respectives societats.

Igualment, vol transmetre un missatge d'imbatibilitat i força militar que també té aquests dos sentits: coaccionar als 'enemics' i enviar un missatge de victòria a aquells que estan o estaran del seu costat.

Llegint i estudiant els continguts de *Dabiq* i *Rumiyah*, també s'ha pogut arribar a la conclusió que Estat Islàmic utilitza aquestes dues publicacions com a mitja de promoció de la religió islàmica així com d'una fe radical.

La religió i Al·là és la base de la seva ideologia, la qual vol transmetre a través de les revistes. És per aquest motiu, que la propaganda està present a tots i cadascun dels continguts analitzats.

D'altra banda, també es van plantejar una sèrie d'hipòtesis que un cop realitzat el treball es poden corroborar o desmentir. En concret, les teories que es van presentar deien el següent:

- Els continguts de la revista *Dabiq* i *Rumiyah* dominen un tipus de llenguatge violent i provocador, malgrat que també es pugui trobar algun escrit més suau i menys irascible.
- Els continguts que generen són majoritàriament bèl·lics.

- Els articles van acompanyats d'imatges explícites d'atemptats, guerra, ferits i, en alguna ocasió, representacions religioses.
- ISIS publica continguts amb un to amenaçador cap a Occident. És a dir, crec que el missatge que transmet el grup mitjançant la revista té un to atacant i incitador de violència.

Una vegada fet aquest petit recordatori sobre les hipòtesis, es pot afirmar que, en el cas de la primera, el vocabulari violent no és el que més predomina en els diversos continguts analitzats, tot i que sí que s'han pogut observar missatges amb aquestes característiques.

En canvi, al contrari d'allò que es va plantejar en un principi, tot aquell llenguatge relacionat amb la religió i la ideologia que segueix i promociona Estat Islàmic té una gran presència i força a tots els textos que s'han estudiat.

En relació a la segona hipòtesi plantejada, després d'haver dut a terme l'anàlisi es pot afirmar que la temàtica bèl·lica, que en un principi es pensava que tindria més protagonisme, no és la principal.

És cert que els conflictes armats són un dels temes més recurrents, però per davant tornem a trobar la religió i la ideologia que se situen en les matèries primordials d'ambdues publicacions.

Pel que fa a les fotografies, la hipòtesi s'ha corroborat. Les imatges que acompanyen els continguts de *Dabiq* i *Rumiyah* són, en la seva gran majoria, violentes i mostren, sense cap mena d'escrúpol, escenaris extremadament cruels en els quals els ferits, els assassinats o els atemptats són els protagonistes.

El següent punt a considerar és el to dels missatges. A la hipòtesi inicial es plantejava que els continguts tenien un matís amenaçador dirigit, sobretot, a Occident. Com s'ha vist anteriorment, aquest to sí que existeix a les dues publicacions, però s'ha d'apuntar que no és únicament cap a Occident, sinó cap a tots aquells que no formen part o reneguen de l'Islam que ells defensen.

En resum, *Dabiq* i *Rumiyah* són una plataforma que serveix a Estat Islàmic per fer propaganda dels seus ideals radicals, de les seves idees, dels seus triomfs (les derrotes no apareixen) i que, a més a més, promociona violència, odi, masclisme i esclavitud. Uns mitjans amb la capacitat d'arribar a tothom i dirigits a un sector de la població que se sent marginada o perduda i als quals ISIS els ofereix formar part d'un col·lectiu que venen com a guanyador i invencible.

7. **Bibliografia**

Garrido, Albert (2016) *En nombre de la Yihad. Del terrorismo global al estado islámico*. Barcelona. Editorial Yulca

Waslekar, Sundeep i Futehally, Ilmas. (2010). *El Coste del conflicto de Oriente Medio*. Barcelona. Instituto Europeo del Mediterráneo

Bozarslan, Hamit. (2009) *Una historia de la violencia en Oriente Medio: desde el fin del Imperio Otomano hasta Al Qaeda*. Atalaya

Morales, Agus i Vilanova, G. Ricard. (2015). Ricard G. Vilanova sobre Estado Islámico: "Se creen los elegidos". 5W. Recuperat de <https://www.revista5w.com/estado-islamico>

VV AA. (2016) *Oriente medio. Más allá del conflicto*. 5W. Recuperat de <https://www.revista5w.com/oriente-medio>

Bardají, Rafael. (2015). *Las raíces de Estado Islámico*. Expansión. Recuperat de <http://www.expansion.com/actualidadeconomica/2015/11/29/565956b2e2704e4a028b45c0.html>

Cullell Moreno, Vicente. (any desconegut). *El Pròxim Orient després de la Primera Guerra Mundial*. Sapiens. Recuperat de <http://blogs.sapiens.cat/socialsenxarxa/2011/02/01/el-proxim-orient-despres-de-la-primera-guerra-mundial/>

Gavín, Víctor. (2013). *El Pròxim Orient: ratlles als mapes i països artificials*. Sapiens. Recuperat de <http://www.sapiens.cat/ca/notices/2013/12/siria-ratlles-als-mapes-i-paisos-artificials-3928.php>

Alkhateeb, Firas (2014). *The arab revolt of the world war one*. Lost islamic history. Recuperat de <http://lostislamichistory.com/the-arab-revolt-of-world-war-one/>

García Sebasatian, M. i Gatell Arimont, C.. (2012). *Ciències socials, història*. Nou Polis. Barcelona. Vicens Vives

Moreno Cullell, Vicente. (any desconegut). *Expansió i evolució històrica de l'Islam*. Sapiens. Recuperat de <http://blogs.sapiens.cat/socialsenxarxa/2010/07/15/expansio-i-evolucio-historica-de-l-islam/>

Alba, Ana. (2016) *Siria: la guerra que començó con un grafiti*. El Periódico. Recuperat de <http://www.elperiodico.com/es/noticias/internacional/siria-las-cinco-etapas-los-cinco-anos-guerra-4964152>

Gascón García, Eugenio. (2015). *De Hafez a Basar al-Assad, las claves de 35 años de dictadura en Siria*. El Mundo. Recuperat de <http://www.elmundo.es/la-aventura-de-la-historia/2015/10/01/560d0b55ca4741dc2a8b457d.html>

Autor desconegut. (2016). *¿Estado Islámico, Daesh o ISIS? ¿Qué diferencias hay?*. The huffington post. Recuperat de http://www.huffingtonpost.es/2015/11/17/estado-islamico-daesh_n_8583052.html

Reinares, Fernando. (2015). *Al Qaeda y el Estado Islámico*. El País. Recuperat de http://internacional.elpais.com/internacional/2015/01/11/actualidad/1421004019_193415.html

Autor desconegut. (2014) *Las diferencias entre Estado Islámico y al Qaeda*. Te interesa. Recuperat de http://www.teinteresa.es/mundo/diferencias-Islamico-Qaeda_0_1201680216.html

Fisk, Robert (2007). *Robert Fisk: Please spare me the word 'terrorist'*. Independent. Recuperat de <http://www.independent.co.uk/voices/commentators/fisk/robert-fisk-please-spare-me-the-word-terrorist-434817.html>

Hewlett, Steve (2006) *Should the bbc use the T-world?*. Guardian

Tortosa, M. José. (2005) *La palabra terrorista*. Grupo de Estudios de Paz y Desarrollo, Universidad de Alicante. Recuperat de <http://www.seipaz.org/2005tortosa.htm>

Andress, David. (2006) *The terror. The merciless war for freedom in revolutionary France*. Farrar, Straus and Giroux

Veres, Luis i Llorca, Germán. (2016). *Comunicación y terrorismo*. Valencia. Tirant Humanidades

Enciclopèdia Catalana. *Enciclopèdia.cat*. Recuperat de <http://www.enciclopedia.cat/search/site/terrorisme>

Institut d'Estudis Catalans. *iec.cat*. Recuperat de <http://www.iec.cat/activitats/entrada.asp>

Real Academia Española. Diccionario de la lengua española. Recuperat de <http://www.rae.es>

Diccionario Clave. Diccionario de uso del español actual. Recuperat de <http://clave.smdiccionarios.com/app.php>

Univeristy of Oxford. *Oxford dictionaris*. Recuperat de <https://www.oxforddictionaries.com>

Larousse. Diccionari llengua francesa. Recuperat de <http://www.larousse.com/es/>

Vaneeckhaute, Hendrik. (Any desconegut). *La ONU y el terrorismo*. Recuperat de <http://hendrik.pangea.org/imagenes/La%20ONU%20y%20el%20terrorismo.htm>

Tecnósfera. (2016). *La nueva arma del Estado Islámico: sus propias aplicaciones móviles*. El tiempo. Recuperat de <http://www.eltiempo.com/archivo/documento/CMS-16499641>

Mohorte, P. Andrés. (2016) *ISIS ha lanzado una app para niños. Esto es lo que puedes aprender con ella*. Magnet. Recuperat de <https://magnet.xataka.com/en-diez-minutos/isis-ha-lanzado-una-app-para-ninos-esto-es-lo-que-puedes-aprender-con-ella>

Krippendorff, Klaus. (1990). *Metodología de análisis de contenido. Teoría y práctica*. Barcelona. Piados.

Berelson, Bernard (1952). *Content Analysis in Communication Research*. New York. The free press.

Riba Campos, Carles. (Any desconegut) *Generalitats sobre els mètodes qualitius: trets bàsics, variants, camps d'aplicació i història*. Universitat Oberta de Catalunya. Recuperat de http://cv.uoc.edu/annotation/475364da13fc487b002fb9218ade5ca9/487521/PID_00212200/modul_1.html

Bericat, E. (1998). *La integración de los métodos cualitativo y cuantitativo en la investigación social: significado y medida*. Madrid. Ariel

McDowell, Josh. (1999). *El Islam a debate*. Sedin. Recuperat de http://bitcan.dyndns.org/spanish/JoshMcDowell/Spanish-El_Islam_A_Debate_1999.pdf

Artehistoria. (Any desconegut). *La invasión soviética en Afganistan*. ArteHistoria. La página del Arte y la Cultura en Español. Recuperat de <http://www.artehistoria.com/v2/contextos/3267.htm>

Ayestaran, Mikel. (2015). *Los alumnos rebeldes de Al Qaeda. Estado Islámico en Oriente Medio*. 5W. Recuperat de <https://www.revista5w.com/when/los-alumnos-rebeldes-al-qaeda>

Cerrillo Lladó, Albert.(2015). *L'èxit del Daesh: les xarxes socials*. Finestra d'oportunitat. Recuperat de <http://finestradoportunitat.com/daeshrrss/>

Bereson, Bernard. (1952). *Content Analysis in Communication Research*. Free press

González, Ricard. (2016). *Suníes y Chíes, un conflicto por el poder vestido de cisma religioso*. El País. Recuperat de http://internacional.elpais.com/internacional/2016/01/03/actualidad/1451843662_491050.html

Martín, Javier. (2015). *Un rompecabezas religioso*. El País. Recuperat de http://internacional.elpais.com/internacional/2015/04/10/actualidad/1428698921_204770.html

8. Annexos

8.1. Annex 1: Anàlisi de les imatges de *Dabiq* segons les variables seleccionades

8.1.1. Anàlisi de les imatges dels continguts

	IMATGES					
	Fotografies violentes	Il·lustracions	Actors	Símbols	Sexe	Edat actors
Advice for soldiers of ISIS (nº 6)	V	R	R / Y	R / Y	H	A
The revival of slavery before the hour (nº 4)	V	R	Y / C	Y	H	A
Islamic State in the words of the enemy (nº3)	NV	R	P	C	H	A
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali (nº14)	NV	R	C	C	H	A
Feature: From Hijrah to Khilafah (nº1)	V	R	Y / C	Y	H	A
Foreword (nº7)	V	R	Y / V	C	H	A
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols (nº14)	V	R / I	C	C	H	A
ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah (nº1)	V	R	C / Y	Y	H / D	A / N
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar (nº5)	V	I / R	Y / C	Y	H	A
Special: The blood of shame (nº14)	V	R	P / C / Y	C	H	A
Wisdom: Ghanimah and niyyah (nº4)	NV	R	Y	C	H	A

Elaboració pròpia

8.1.2. Anàlisi de la privadesa de les imatges

	Adults	Nens
Advice for soldiers of ISIS (nº 6)	IA	-
The revival of slavery before the hour (nº 4)	IA	IN
Islamic State in the words of the enemy (nº3)	IA	-
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali (nº14)	IA	-
Feature: From Hijrah to Khilafah (nº1)	IA	IN
Foreword (nº7)	IA	-
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols (nº14)	IA	-
ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah (nº1)	IA	IN
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar (nº5)	IA	-
Special: The blood of shame (nº14)	IA	-
Wisdom: Ghanimah and niyyah (nº4)	IA	-

Elaboració pròpia

8.1.3. Anàlisi de les imatges de portada

	Fotografies violentes	Il·lustracions	Actors	Símbols	Sexe	Edat actors
The return of Kilafah (nº1)	NV	I	C	C	-	-
The flood (nº2)	NV	I	C	R	-	-
A call to Hijrah (nº3)	NV	R	Y	C	H	A
The failed crusade (nº4)	NV	R	C	Y	-	-
Remaining and expanding (nº5)	NV	R	C	R	-	-
Al Qaidah of Warzirstan. A testimony from within (nº6)	NV	R	C	C	-	-
From hypocrisy to apostasy. The extinction of the grey zone (nº7)	NV	R	CI	R/P	H	G
Sari'ah alone will rule Africa (nº8)	NV	R	C	R	-	-
They plot and Allah plots (nº9)	NV	R	P	P	H	A
The law of Allah or the laws of men. Is waging war against Khilafah apostasy? (nº10)	NV	I	C	Y	-	-

From the battle of Al-Ahzab to the war of coalitions (nº11)	NV	R	P	C	H	A
Just terror (nº12)	V	R	CI / V	C	H	A
The rafidah. From Ibn Saba to the Dajjal (nº13)	NV	R	CI	R	H	A
The murtadd brotherhood (nº14)	NV	R	P	P	H	A
Break the cross (nº15)	NV	R	Y	Y / R	H	A

Elaboració pròpia

8.1.4. Anàlisi de les imatges dels índexs

	Fotografies violentes	Il·lustracions	Actors	Símbols
The return of Kilafah (nº1)	NV	R	C	N
The flood (nº2)	NV	R	Y	Y
A call to Hijrah (nº3)	NV	R	CI	C
The failed crusade (nº4)	NV	R	Y	C
Remaining and expanding (nº5)	NV	R	Y	C
Al Qaidah of Warzistan. A testimony from within (nº6)	NV	R	Y	C
From hypocrisy to apostasy. The extinction of the grey zone (nº7)	NV	R	Y	C
Sari'ah alone will rule Africa (nº8)	NV	R	C	N
They plot and Allah plots (nº9)	NV	R	Y	C
The law of Allah or the laws of men. Is waging war against Khilafah apostasy? (nº10)	-	-	-	-
From the battle of Al-Ahzab to the war of coalitions (nº11)	-	-	-	-
Just terror (nº12)	-	-	-	-
The rafidah. From Ibn Saba to the Dajjal (nº13)	-	-	-	-
The murtadd brotherhood (nº14)	V	R / I	P	C
Break the cross (nº15)	NV	R	Y / R	Y

Elaboració pròpia

8.2. Annex 2: Anàlisi de les imatges de *Rumiyah* segons les variables seleccionades

8.2.1. Anàlisi de les imatges dels continguts

	IMATGES					
	Fotografies violentes	Il·lustracions	Actors	Simbols	Sexe	Edat actors
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims (nº 3)	NV	R	R / Y	R / Y	H	A
Exclusive: You will remember what have I told you (nº 4)	V	R / I	P	C	H	A
Foreword (nº5)	V	R / I	R / M	P	H	A
Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai (nº5)	V	R	R / Y / C	C	H	A
Sisters: I will outnumber the other nations through you (nº5)	V	R	N	C	N	- (no identifiable)
News: Operations (nº2)	V	R / I	C	C	H	A

Elaboració pròpia

8.2.2. Anàlisi de la privadesa de les imatges

	Adults	Nens
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims (nº 3)	PA	-
Exclusive: You will remember what have I told you (nº 4)	IA	-
Foreword (nº5)	IA	-
Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai (nº5)	PA / IA	-

Sisters: I will outnumber the other nations through you (nº5)	-	IN
News: Operations (nº2)	IA	-

Elaboració pròpia

8.2.3. Anàlisi de les imatges de portada

	Fotografies violentes	Il·lustracions	Actors	Símbols	Sexe	Edat actors
Establishing the Islamic State. Between the Prophetic Methodology and the Paths of the Deviants (nº7)	NV	I	C	Y	-	-

Elaboració pròpia

8.2.4. Anàlisi de les imatges dels índexs

	Fotografies violentes	Il·lustracions	Actors	Símbols
Rumiyah issue 1	NV	R	C	C
Rumiyah issue 2	V	R	C	C
Rumiyah issue 3	NV	R	CI	C
Rumiyah issue 4	NV	R	CI	C
Rumiyah issue 5	V	R	C	C
Rumiyah issue 6	NV	R	C	C
Establishing the Islamic State. Between the Prophetic Methodology and the Paths of the Deviants (nº7)	NV	R / I	Y	Y

Elaboració pròpia

8.3. Annex 3: Anàlisi de les portades

8.3.1. Anàlisi dels titulars de portada

	TITULARS				
	Informatius	Amenaçadors	Expressius	Apel·latius	Temàtics
The return of Kilafah (nº1)	NO	NO	NO	NO	SI
The flood (nº2)	NO	SI	NO	NO	SI
A call to Hijrah (nº3)	SI	NO	NO	SI	SI
The failed crusade (nº4)	NO	NO	SI	NO	SI
Remaining and expanding (nº5)	NO	SI	SI	NO	NO
Al Qaidah of Warzistan. A testimony from within (nº6)	SI	NO	NO	NO	SI
From hypocrisy to apostasy. The extinction of the grey zone (nº7)	NO	NO	NO	SI	NO
Establishing the Islamic State. Between the Prophetic Methodology and the Paths of the Deviants (nº7) Rumiya	NO	SI	NO	SI	SI
Sari'ah alone will rule Africa (nº8)	NO	SI	NO	SI	NO
They plot and Allah plots (nº9)	NO	SI	NO	SI	NO
The law of Allah or the laws of men. Is waging war against Khilafah apostasy? (nº10)	NO	SI	NO	NO	NO
From the battle of Al-Ahzab to the war of coalitions (nº11)	NO	SI	NO	NO	SI
Just terror (nº12)	NO	SI	SI	SI	NO
The rafidah. From Ibn Saba to the Dajjal (nº13)	NO	NO	NO	SI	SI
The murtadd brotherhood (nº14)	NO	NO	NO	SI	SI
Break the cross (nº15)	NO	SI	NO	SI	NO

Elaboració pròpia

8.3.2. Anàlisi de l'estructura de les portades

	Sumari	Nº entrega	Mes islàmic
The return of Kilafah (nº1)	SI	SI	SI
The flood (nº2)	SI	SI	SI
A call to Hijrah (nº3)	SI	SI	SI
The failed crusade (nº4)	SI	SI	SI
Remaining and expanding (nº5)	SI	SI	SI
Al Qaidah of Warzistan. A testimony from within (nº6)	NO	SI	SI
From hypocrisy to apostasy. The extinction of the grey zone (nº7)	NO	SI	SI
Establishing the Islamic State. Between the Prophetic Methodology and the Paths of the Deviants (nº7) Rumiya	NO	SI	SI
Sari'ah alone will rule Africa (nº8)	NO	SI	SI
They plot and Allah plots (nº9)	NO	SI	SI
The law of Allah or the laws of men. Is waging war against Khilafah apostasy? (nº10)	NO	SI	SI
From the battle of Al-Ahzab to the war of coalitions (nº11)	NO	SI	SI
Just terror (nº12)	NO	SI	SI
The rafidah. From Ibn Saba to the Dajjal (nº13)	NO	SI	SI
The murtadd brotherhood (nº14)	NO	SI	SI
Break the cross (nº15)	NO	SI	SI

Elaboració pròpia

8.4. Annex 4: Anàlisi del discurs de Dabiq

8.4.1. Anàlisi dels titulars

	Informatiu	Amenaçador	Expressiu	Apel·latiu	Temàtic
Advice for soldiers of ISIS (nº 6)	NO	NO	NO	NO	SI
The revival of slavery before the hour (nº 4)	NO	SI	NO	SI	SI
Islamic State in the words of the enemy (nº3)	NO	NO	NO	SI	SI
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali (nº14)	NO	NO	NO	NO	SI

Feature: From Hijrah to Khilafah (nº1)	NO	NO	NO	NO	SI
Foreword (nº7)	-	-	-	-	-
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols (nº14)	NO	NO	NO	NO	SI
ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah (nº1)	NO	NO	SI	SI	SI
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar (nº5)	NO	NO	NO	NO	SI
Special: The blood of shame (nº14)	NO	NO	SI	SI	NO
Wisdom: Ghanimah and niyyah (nº4)	NO	NO	NO	NO	SI

Elaboració pròpia

8.4.2. Anàlisi del vocabulari

	Violent	Amenaçador	Polític	Ideologic	Religiós
Advice for soldiers of ISIS (nº 6)	V	NA	NP	I	R
The revival of slavery before the hour (nº 4)	V	A	NP	I	R
Islamic State in the words of the enemy (nº3)	N	NA	P	I	NR
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali (nº14)	N	NA	NP	I	R
Feature: From Hijrah to Khilafah (nº1)	N	NA	P	I	R
Foreword (nº7)	V	A	P	I	R
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols (nº14)	N	NA	NP	I	P
ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah (nº1)	V	NA	P	I	NR
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar (nº5)	V	A	P	I	R
Special: The blood of shame (nº14)	N	NA	P	I	NR
Wisdom: Ghanimah and niyyah (nº4)	N	NA	NP	I	R

Elaboració pròpia

8.4.3. Anàlisi de l'objectiu final del discurs

	Informar	Convencer	Justificar	Amençar	Propaganda
Advice for soldiers of ISIS (nº 6)	NI	C	J	NA	P
The revival of slavery before the hour (nº 4)	NI	C	J	NA	P
Islamic State in the words of the enemy (nº3)	NI	C	NJ	NA	P
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali (nº14)	NI	C	NJ	NA	P
Feature: From Hijrah to Khilafah (nº1)	NI	C	NJ	NA	P
Foreword (nº7)	NI	C	NJ	A	P
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols (nº14)	NI	C	J	NA	P
ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah (nº1)	I	NC	NJ	NA	P
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar (nº5)	I	C	NJ	A	P
Special: The blood of shame (nº14)	NI	C	J	NA	P
Wisdom: Ghanimah and niyyah (nº4)	NI	C	NJ	NA	P

Elaboració pròpia

8.4.4. Anàlisi dels tipus de font utilitzades

	Religioses	Experts	Ciutadans	Jihadistes	Polítics
Advice for soldiers of ISIS (nº 6)	R	-	-	-	-
The revival of slavery before the hour (nº 4)	R	-	C	-	-
Islamic State in the words of the enemy (nº3)	-	-	-	-	P
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali (nº14)	R	-	C	-	-
Feature: From Hijrah to Khilafah (nº1)	R	-	-	Y	-
Foreword (nº7)	-	-	-	Y	-
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols (nº14)	R	-	-	-	-
ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah (nº1)	-	-	-	-	-
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar (nº5)	R	-	-	Y	P

Special: The blood of shame (n°14)	-	-	C	-	-
Wisdom: Ghanimah and niyyah (n°4)	R	-	-	-	-

Elaboració pròpia

8.4.5. Anàlisi de la identificació de les fonts

	Nom	Edat	Professió	Nacionalitat
Advice for soldiers of ISIS (n° 6)	AN	OE	OP	ONA
The revival of slavery before the hour (n° 4)	AN	OE	OP	ONA
Islamic State in the words of the enemy (n°3)	AN	OE	OP	ONA
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali (n°14)	AN	OE	OP	ONA
Feature: From Hijrah to Khilafah (n°1)	AN	OE	P	ONA
Foreword (n°7)	AN	OE	OP	ONA
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols (n°14)	AN	OE	OP	ONA
ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah (n°1)	-	-	-	-
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar (n°5)	AN	OE	OP	ONA
Special: The blood of shame (n°14)	AN	OE	OP	ONA
Wisdom: Ghanimah and niyyah (n°4)	AN	OE	P	ONA

Elaboració pròpia

8.4.6. Anàlisi de la temàtica dels articles

	Religió	Política	Conflictes	Història	Ideologia
Advice for soldiers of ISIS (n° 6)	R	-	-	-	I
The revival of slavery before the hour (n° 4)	R	-	C	H	I
Islamic State in the words of the enemy (n°3)	-	P	C	-	I
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali (n°14)	R	-	-	-	I
Feature: From Hijrah to Khilafah (n°1)	R	-	C	H	I
Foreword (n°7)	R	P	C	-	I
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols (n°14)	R	-	C	H	I

ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah (nº1)	-	P	C	-	I
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar (nº5)	R	P	C	H	I
Special: The blood of shame (nº14)	-	P	C	-	I
Wisdom: Ghanimah and niyyah (nº4)	R	-	-	-	I

Elaboració pròpia

8.4.7. Anàlisi dels tipus d'article

	Entrevista	Reportatge	Crònica	Notícia	Editorial
Advice for soldiers of ISIS (nº 6)	-	-	-	-	-
The revival of slavery before the hour (nº 4)	-	-	-	-	ED
Islamic State in the words of the enemy (nº3)	-	-	-	-	-
Among the believers are men: Abu Jandal al-Bangali (nº14)	-	R	-	-	-
Feature: From Hijrah to Khilafah (nº1)	-	R	-	-	-
Foreword (nº7)	-	-	-	-	ED
From the pages of history: Lessons from the Fitnah of the mongols (nº14)	-	R	-	-	-
ISIS News: Regime targets Ar-Raqqah (nº1)	-	-	-	N	-
Islamic State reports: The fight for Wilayat al-Anbar (nº5)	-	R	-	-	ED
Special: The blood of shame (nº14)	-	-	C	-	-
Wisdom: Ghanimah and niyyah (nº4)	-	-	-	-	ED

Elaboració pròpia

8.5. Annex 5: Anàlisi del discurs de *Rumiyah*

8.5.1. Anàlisi dels titulars

	Informatiu	Amenaçador	Expressiu	Apel·latiu	Temàtic
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims (nº 3)	NO	NO	NO	NO	SI
Exclusive: You will remember what have I told you (nº 4)	NO	NO	NO	NO	NO
Foreword (nº5)	NO	NO	NO	SI	NO
Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai (nº5)	NO	NO	NO	NO	SI
Sisters: I will outnumber the other nations through you (nº5)	NO	SI	NO	SI	SI
News (nº2)	NO	NO	NO	NO	SI

Elaboració pròpia

8.5.2. Anàlisi del vocabulari

	Violent	Amenaçador	Polític	Ideològic	Religiós
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims (nº 3)	V	NA	NP	I	R
Exclusive: You will remember what have I told you (nº 4)	V	NA	P	I	R
Foreword (nº5)	V	A	NP	I	R
Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai (nº5)	N	NA	NP	I	R
Sisters: I will outnumber the other nations through you (nº5)	N	NA	NP	I	R

News (nº2)	N	NA	NP	I	NR
------------	---	----	----	---	----

Elaboració pròpia

8.5.3. Anàlisi de l'objectiu final del discurs

	Informar	Convencer	Justificar	Amençar	Propaganda
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims (nº 3)	NI	C	J	NA	P
Exclusive: You will remember what have I told you (nº 4)	NI	C	NJ	NA	P
Foreword (nº5)	NI	C	NJ	A	P
Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai (nº5)	NI	C	NJ	NA	P
Sisters: I will outnumber the other nations through you (nº5)	NI	C	NJ	NA	P
News (nº2)	I	NC	NJ	NA	P

Elaboració pròpia

8.5.4. Anàlisi dels tipus de font utilitzades

	Religioses	Experts	Ciutadans	Jihadistes	Polítics
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims (nº 3)	R	-	-	-	-
Exclusive: You will remember what have I told you (nº 4)	R	-	-	-	-
Foreword (nº5)	R	-	-	-	-
Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai (nº5)	R	-	-	-	-

Sisters: I will outnumber the other nations through you (nº5)	R	-	-	-	-
News (nº2)	-	-	-	Y	-

Elaboració pròpia

8.5.5. Anàlisi de la identificació de les fonts

	Nom	Edat	Professió	Nacionalitat
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims (nº 3)	AN	OE	OP	ONA
Exclusive: You will remember what have I told you (nº 4)	AN	OE	OP	ONA
Foreword (nº5)	AN	OE	OP	ONA
Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai (nº5)	AN	OE	OP	ONA
Sisters: I will outnumber the other nations through you (nº5)	AN	OE	OP	ONA
News (nº2)	AN	OE	OP	ONA

Elaboració pròpia

8.5.6. Anàlisi de la temàtica dels articles

	Religió	Política	Conflictes	Història	ideologia
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims (nº 3)	R	-	-	-	I
Exclusive: You will remember what have I told you (nº 4)	R	-	C	-	I
Foreword (nº5)	R	-	-	-	I

Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai (n°5)	R	-	C	H	I
Sisters: I will outnumber the other nations through you (n°5)	R	-	-	H	I
News (n°2)	-	-	C	-	I

Elaboració pròpia

8.5.7. Anàlisi dels tipus d'article

	Entrevista	Reportatge	Crònica	Notícia	Editorial
The religion of Islam and the Jama'ah of the Muslims (n° 3)	-	-	-	-	ED
Exclusive: You will remember what have I told you (n° 4)	-	-	-	-	ED
Foreword (n°5)	-	-	-	-	ED
Interview: with the Amir of Hisbah in Sinai (n°5)	E	-	-	-	-
Sisters: I will outnumber the other nations through you (n°5)	-	-	-	-	-
News (n°2)	-	-	-	N	-

Elaboració pròpia